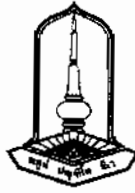

รูปทรงที่เสื่อมสลาย

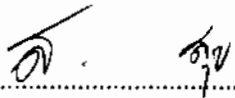
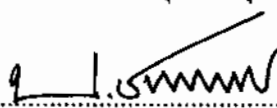
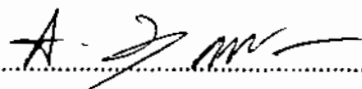
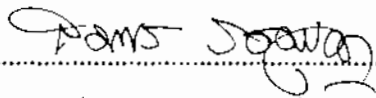
วิทยานิพนธ์
ของ
ธนะชัย พรหมรัตน์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์
เมษายน 2558
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนายธนะชัย พรหมรัตน์ แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

 (อาจารย์ ดร.สุชาติ สุขนา)	ประธานกรรมการ (อาจารย์บัณฑิตศึกษาประจำคณะ)
 (รศ.บุญทัน เชษฐสุราษฎร์)	กรรมการ (อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก)
 (อาจารย์อัครชัย บุญฉ่ำ)	กรรมการ (อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม)
 (ผศ.สมพร รอดบุญ)	กรรมการ (ผู้ทรงคุณวุฒิ)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

(ผศ.พิรพงศ์ แสนไสย)
คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

(ศ.ดร.ประดิษฐ์ เทอดกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 20 เดือน มิ.ย. พ.ศ. 2558

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ได้รับทุน กองทุนพัฒนาบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
ประจำปี 2555

ประกาศคุณูปการ

ข้าพเจ้าขอระลึกไว้ด้วยความเคารพต่อพระคุณของบิดา และมารดาผู้บังเกิดเกล้าผู้ให้การอุปการะในการศึกษามาโดยตลอดจนถึงวันนี้

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก รองศาสตราจารย์บุญทัน เชษฐสุราษฎร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์อดุลย์ บุญนำ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม อาจารย์ ดร.สุชาติ สุขนา ประธานกรรมการสอบ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมพร รอดบุญ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่สละเวลาให้คำแนะนำขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์เดชา วราขุน, ศาสตราจารย์ เกียรติคุณอิทธิพล ตั้งโฉลก, ศาสตรเมธีนันทวรรณ จันทนะผะลิน และคณาจารย์ภาควิชาทัศนศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ทุกท่านที่ให้คำแนะนำตรวจสอบแก้ไขตั้งแต่ต้นจนสำเร็จวิทยานิพนธ์ชุดนี้

ธนะชัย พรหมรัตน์

ชื่อเรื่อง	รูปทรงที่เสื่อมสลาย
ผู้สร้างสรรค์	นายธนะชัย พรหมรัตน์
กรรมการควบคุม	รองศาสตราจารย์บุญทัน เขษรสุราษฎร์ และ อาจารย์อตุลย์ บุญฉ่ำ
ปริญญา	ศป.ม. สาขาวิชา ทัศนศิลป์
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีที่พิมพ์ 2558

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์การสร้างสรรคผลงานทัศนศิลป์เรื่อง “รูปทรงที่เสื่อมสลาย” ได้รับแรงบันดาลใจมาจาก “สังขาร” ส่วนประกอบที่อยู่ในไตรลักษณ์ และ ชั้น 5 มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงของรูปทรงตามอุดมคติ และเพื่อสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม แสดงออกผ่านรูปทรงของมนุษย์โดยใช้วัสดุและกลวิธี การวาดเส้นดินสอขาวบนผ้าใบที่แสดงถึง รูปทรงของการทำสมาธิ เป็นการพิจารณาถึงธรรมชาติของสิ่งที่ควบคุมได้ยาก มีวิธีดำเนินการสร้างสรรค์โดยการรวบรวมข้อมูลจาก ภาควิชาการ ข้อมูลจากเอกสาร และอิทธิพลจากผลงานศิลปกรรม วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความชัดเจนของ แนวเรื่อง รูปทรงสัญลักษณ์ และเทคนิคกลวิธี สร้างสรรค์โดยใช้ทัศนธาตุและหลักการทางทัศนศิลป์ เพื่อตอบสนองแนวความคิด เป็นผลงานที่มีลักษณะเฉพาะตน จำนวน 4 ชิ้น

ผลการสร้างสรรค์ พบว่าการใช้ดินสอเขียนเป็นดอกธูปสีขาวบนพื้นเฟรมผ้าใบสีดำ ประกอบกันขึ้นเป็นรูปทรงมนุษย์ที่กำลังอยู่ในท่าการทำสมาธิ รูปทรงที่เกิดจากดอกธูปแสดงอาการร่วงโรยแตกตัวออกมา เป็นการสื่อความหมายถึง รูปทรงต่างๆในธรรมชาติมีการเกิดและเสื่อมสลายตามเวลา สร้างอารมณ์และความรู้สึกที่แตกต่างกัน และผู้สร้างสรรค์ได้นำมาถ่ายทอดผ่านทางเทคนิควาดเส้น โดยการวาดดอกธูปเล็กๆและใช้รูปทรงมนุษย์เข้ามาเกี่ยวข้อง เพื่อแสดงอารมณ์ความรู้สึกของสิ่งที่กำลังเสื่อมสลายตามอุดมคติของผู้สร้าง ผลจากการสร้างสรรคดังกล่าวก่อให้เกิดข้อค้นพบใหม่ที่มีลักษณะเฉพาะตน

TITLE	The Disintegration of Form.		
AUTHOR	Mr. Tanachai Prommarat		
ADVISORS	Assoc. Prof. Boontan Chetthasurat and Mr. Adool Booncham		
DEGREE	M.F.A.	MAJOR	Visual Arts
UNIVERSITY	Maharakham University	DATE	2015

ABSTRACT

This visual arts creation thesis, “The Disintegration of Form” derived inspiration from “ body” that was the element of trailak and group 5. The artworks purpose was to study changing forms as ideal and create painting that expressed via the human form. The material and techniques used in this the creation includes drawing pencil lines on white canvas. Those were showed to depict a form of contemplation. They consider qualities about nature which is difficult control. The works operated by collecting data from field work, documents and influence from other art works. Then it was clearly analyzed in order by theme, form, technique, and process through visual elements and visual principles to satisfy the concept and special character for 4 pieces.

The result of this creation found that using a pencil drew white incense and flowers on the frame of black canvas. It consisted of human form that was contemplating. For a form which was from incense and flowers it expressed manners of wilt and disintegration and other forms in the nature as having nativity and slowly disintegration in the time. It built feelings and emotions that was different and the artist brought those to convey through drawing technique with drawing small incense and flowers and the form of humans that were involved. That was expressed by feelings and emotions which were decaying as an ideal of the artist. The result of that creation caused new findings that had a particularly appearance.

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	แรงบันดาลใจเบื้องต้น	1
	แนวความคิด	2
	ความมุ่งหมายของการสร้างสรรค์	2
	ขอบเขตของการสร้างสรรค์	3
	การดำเนินการสร้างสรรค์	3
	นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2	ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์	7
	ข้อมูลภาคสนาม	7
	ข้อมูลภาคเอกสาร	12
	อิทธิพลจากผลงานศิลปกรรม	13
3	วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	18
	การทำภาพร่าง	18
	การเตรียมวัสดุและอุปกรณ์	23
	การสร้างสรรค์ผลงาน	25
4	ผลงานสร้างสรรค์	34
	ผลงานวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1	34
	ผลงานวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2	40
	ผลงานวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 3	46
	ผลงานวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 4	52

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	59
สรุปผล	59
อภิปรายผล	60
ข้อเสนอแนะ	60
บรรณานุกรม	62
ประวัติย่อของผู้สร้างสรรค์	65

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ลักษณะดอกธูปฤาษี	8
2 ลักษณะดอกธูปฤาษี	8
3 กายวิภาคของมนุษย์	9
4 ลักษณะท่านั่งสมาธิ	9
5 ลักษณะการนั่งสมาธิ	10
6 ลักษณะท่าทางการเดินสมาธิ	10
7 ลักษณะท่าทางการเดินสมาธิ	11
8 ลักษณะท่าทางการเดินสมาธิและการนั่งสมาธิกับธรรมชาติ	11
9 ผลงานของ กมลพันธุ์ โชติวิชัย, ชื่อผลงาน : Self	14
10 ผลงานของ สุพร แก้วดา, ชื่อผลงาน : หัวแห่งการเกิด - เสื่อมสลาย หมายเลข 6	15
11 ผลงานของ เรืองศักดิ์ บุญยวาณิชย์, ชื่อผลงาน : อนิจจัง	16
12 ภาพร่างผลงาน 1	18
13 ภาพร่างผลงาน 2	19
14 ภาพร่างผลงาน 3	20
15 ภาพร่างผลงาน 4	21
16 ภาพร่างผลงาน 5	22
17 เฟรมผ้าใบ	23
18 สีอะคริลิกสีสำหรับรองพื้น	24
19 ดินสอสีขาวชนิดต่างๆ	24
20 การเตรียมเฟรมทาสีรองพื้นด้วยสีอะคริลิกสีดำ	25
21 วิธีการร่างภาพส่วนต่างๆ ภายในงาน	26
22 วาดเส้นดอกธูปฤาษีสร้างน้ำหนักรูปทรง	27
23 วาดเส้นดอกธูปฤาษีให้เต็มในส่วนต่างๆ แล้วเก็บรายละเอียด	28
24 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ ขั้นที่ 1	29
25 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ ขั้นที่ 2	30

26	ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ ขั้นที่ 3	31
27	ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ ขั้นที่ 4	32
28	ภาพร่างผลงาน ขั้นที่ 1	35
29	การร่างภาพขยายผลงานจริง	36
30	การเขียนรายละเอียดขั้นแรก	37
31	การเขียนรายละเอียดขั้นที่ 2	38
32	ผลงานวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1, ชื่อผลงาน : รูปทรงที่เสื่อมสลาย	39
33	ภาพร่างผลงานระยะที่ 2	41
34	การร่างภาพขยายผลงาน	42
35	การเขียนรายละเอียดขั้นแรก	43
36	การเขียนรายละเอียดขั้นที่ 2	44
37	ผลงานวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2, ชื่อผลงาน : คนรีบเร่ง	45
38	ภาพร่างผลงาน ระยะที่ 3	47
39	การร่างภาพขยายผลงาน	48
40	การเขียนรายละเอียดขั้นแรก	49
41	การเขียนรายละเอียดขั้นที่ 2	50
42	ผลงานวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 3, ชื่อผลงาน : รูปทรงที่เสื่อมสลาย 2	51
43	ภาพร่างผลงาน ระยะที่ 4	53
44	การร่างภาพขยายผลงาน	54
45	การเขียนรายละเอียดขั้นแรก	55
46	การเขียนรายละเอียดขั้นที่ 2	56
47	ผลงานวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 4, ชื่อผลงาน : ทำสมาธิ หมายเลข 3	57

บทที่ 1

บทนำ

แรงบันดาลใจเบื้องต้น

ในแต่ละวันมีการเกิดและการดับของสรรพสิ่งในโลก ไม่ว่าสัตว์ สิ่งของ พืช รวมทั้งสัตว์โลกที่เรียกว่ามนุษย์ ไม่มีสิ่งใดในโลกสามารถอยู่ยั่งยืนเป็นอมตะจนนิรันดร์ ทุกอย่างในโลกมีการเสื่อมสลายไปตามกาลเวลา สำหรับมนุษย์ที่ยังไม่ตายหรือเสื่อมสลายไปตามกาลเวลา ยังคงดำรงอยู่และดำเนินกิจกรรมต่างๆ ตั้งแต่ลืมตาตื่นขึ้นจนถึงเวลาที่ต้องหลับนอนพักผ่อนในแต่ละวัน เรียกกันโดยทั่วไปว่าเป็นมนุษย์ที่มีชีวิต ชีวิตคืออะไรเกิดมาอย่างไร ตายแล้วไปไหน เป็นคำถามที่หลายคนยังสงสัยและแสวงหาคำตอบ ในทางวิทยาศาสตร์มีการอธิบายไว้ถึงการอุบัติขึ้นของชีวิตโดยไม่พูดถึงหลักธรรมเหมือนคำอธิบายของพุทธศาสนา (สวลีย์พร พันธโยธี, 2546)

พุทธธรรมได้จุดประกายความคิดในเรื่อง “สังขาร” ซึ่งอยู่ในไตรลักษณ์ และ ขันธ์ 5 พุทธธรรมมองเห็นสิ่งทั้งหลายในรูปของส่วนต่างๆ ที่มาประชุมกันเข้า ตัวตนแท้ๆ ของสิ่งทั้งหลายไม่มีเมื่อแยกส่วนต่างๆ ที่มาประกอบกันเข้านั้นออกไปให้หมดก็จะไม่พบตัวตนของสิ่งนั้นเหลืออยู่ ตัวอย่างง่ายๆ ที่ยกขึ้นอ้างอิงกันบ่อยๆ คือ “รถ” เมื่อนำส่วนประกอบต่างๆ มาประกอบเข้าด้วยกันตามแบบที่กำหนด ก็บัญญัติเรียนกันว่า “รถ” แต่ถ้าแยกส่วนประกอบทั้งหมดออกจากกัน ก็จะหาตัวตนของรถไม่ได้ มีแต่ส่วนประกอบทั้งหลาย ซึ่งมีชื่อเรียกต่างๆ กันจำเพาะแต่ละอย่างอยู่แล้ว คือตัวตนของรถมิได้มีอยู่ต่างหากจากส่วนประกอบเหล่านั้น มีแต่เพียงคำบัญญัติว่า “รถ” สำหรับสภาพที่มารวมตัวกันเข้าของส่วนประกอบเหล่านั้น แม้ส่วนประกอบแต่ละอย่างนั้นเองก็ปรากฏขึ้นโดยการรวมกันเข้าของส่วนประกอบย่อยๆ ต่อๆ ไปอีก และหาตัวตนที่แท้ไม่พบเช่นเดียวกัน เมื่อจะพูดว่าสิ่งทั้งหลายมีอยู่ก็ต้องเข้าใจในความหมายว่า มีอยู่ในฐานะมีส่วนประกอบต่างๆ มาประชุมเข้าด้วยกัน (ป. อ. ปยุตโต, 2528: 17)

คำว่า “สังขาร” นั้นมีความหมายต่างๆ กันไม่น้อยกว่า 4 นัย แต่เฉพาะที่ต้องการมีอยู่ 2 นัย คือ สังขารที่อยู่ในขันธ์ 5 กับสังขารที่กล่าวถึงในไตรลักษณ์ เพราะสังขาร 2 นัยนี้มาในหลักธรรมสำคัญกล่าวอ้างอิงกันบ่อย และมีความหมายคล้ายและซ้อนกัน ข้อแรก สังขาร ในขันธ์ 5 หมายถึง สภาวะที่ปรุงแต่งจิต ให้ดี ให้ชั่ว ให้เป็นกลาง ได้แก่คุณสมบัติต่างๆ ของจิต มีเจตนาเป็นตัวนำ ที่ปรุงแปรการนึกคิดในใจ และการแสดงออกกายวาจาให้เป็นไปต่างๆ เป็นตัวการของการทำกรรม เรียกว่า ปรุงแต่งเครื่องปรุงแต่งจิต ข้อสอง สังขาร ในไตรลักษณ์ หมายถึง สภาวะที่ถูกปรุงแต่งเกิดจากเหตุปัจจัยปรุงแต่ง

ขึ้นทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็นรูปธรรมหรือนามธรรมก็ตาม เป็นด้านร่างกายหรือจิตใจก็ตาม มีชีวิตหรือไร้ชีวิตก็ตาม อยู่ในจิตใจหรือเป็นวัตถุภายนอกก็ตาม เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า สังขตธรรม คือทุกสิ่งทุกอย่าง เว้นแต่นิพพาน (ป. อ. ปยุตโต, 2542: 74 - 75)

จากเหตุผลดังกล่าวทำให้ผู้สร้างสรรค์เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ เทคนิควาดเส้น (Drawing) สีขาวบนพื้นดำในชื่อหัวข้อ “รูปทรงที่เสื่อมสลาย” โดยใช้รูปทรงมนุษย์เป็นต้นแบบแล้วเติมจินตนาการส่วนตน เพื่อแสดงให้เห็นถึงรูปทรงที่กลายเป็นนามธรรมไม่มีความเที่ยงแท้และแน่นอน ในรูปแบบวาดเส้นจิตรกรรมที่มีความเฉพาะตัว

แนวความคิด

การสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์แนวเรื่อง “รูปทรงที่เสื่อมสลาย” ความเสื่อมสลายที่เกิดจากสภาวะทางธรรมชาติของสิ่งมีชีวิตทุกชนิด ได้กำหนดให้รูปร่างรูปทรงของมนุษย์เป็นสื่อในการแสดงออก รูปทรงที่กำลังทำสมาธิภาวนาได้แสดงนัยของความหมาย 2 ลักษณะ ลักษณะที่หนึ่งเป็นสาระของสังขารจริงที่กำลังร่วงโรยลงไปตามสภาวะธรรมชาติ อีกลักษณะหนึ่งเป็นสภาวะทางปัญญาของคนนั่งภาวนาเมื่อจิตสงบแล้วเพ่งพิจารณาสังขาร และเห็นสังขารร่วงโรยไปตามนิมิต ทำให้เกิดปัญญาธรรม ตามหลักธรรมคำสอนในพระพุทธศาสนา

ความมุ่งหมายของการสร้างสรรค์

1. เพื่อศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงของรูปทรงมนุษย์ที่อยู่ในความไม่แน่นอนโดยการค้นคว้า และศึกษา จากประสบการณ์ และศึกษาคติธรรมคำสอนของพุทธศาสนาเกี่ยวกับการเสื่อมสลายไปของชีวิต
2. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมที่แสดงอารมณ์ความรู้สึก ผ่านทางรูปทรงเส้นและองค์ประกอบศิลป์ในด้านต่างๆ ด้านเทคนิคเป็นการศึกษาการวาดเส้นน้ำหนักขาวบนดำบนผ้าใบที่รองพื้นด้วยสีอะครีลิค เพื่อสร้างมิติลึกตื้นและมีรายละเอียดสมบูรณ์ในตัวเอง ด้านรูปทรงเป็นการศึกษาหารูปทรงที่มีการเปลี่ยนแปลงและเสื่อมสลายในธรรมชาติเพื่อนำมาแสดงออกตามแบบอุดมคติของตนเอง ด้านความหมายเพื่อเป็นการศึกษาถึงเรื่องของการเกิดและเสื่อมสลาย สิ่งที่ไม่ม่ายึดมั่นถือมั่นไม่มีตัวตน

ขอบเขตของการสร้างสรรค์

1. ขอบเขตด้านแนวเรื่อง

เพื่อแสดงออกในเรื่องของการเกิดและเสื่อมสลาย แสดงให้เห็นถึงสิ่งที่ไม่แน่นอนถึงมัน

2. ขอบเขตด้านรูปทรง

เป็นการสร้างสรรค์ผลงานที่ใช้รูปทรงของธรรมชาติเป็นหลัก เช่น รูปทรงมนุษย์ (Human Figure) เพื่อศึกษาถึงลักษณะของการเปลี่ยนแปลงของรูปทรงที่ถูกทำให้สลายไปและแตกออกไป

3. ขอบเขตด้านเทคนิค

เป็นการสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบจิตรกรรม 2 มิติ โดยใช้เทคนิคการวาดเส้นบนผ้าใบ เพื่เน้นรายละเอียดของตัวงานแสดงอารมณ์ของการเสื่อมสลาย

การดำเนินการสร้างสรรค์

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.1 ข้อมูลภาคสนาม

เกิดจากการสังเกตธรรมชาติของสิ่งต่างๆ ที่เกิดการเสื่อมสลาย เช่น ดอกไม้ ก้อนเมฆ คลื่นลม ลมพายุ ฝุ่นควัน และสิ่งมีชีวิตต่างๆ

1.2 ข้อมูลภาคเอกสาร

ศึกษาค้นคว้าจากหนังสือและตำราที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับแนวความคิด เช่น หลักพระพุทธศาสนา ที่สอนในเรื่องของการดับทุกข์ทางใจ และหนังสือที่เกี่ยวกับทฤษฎีศิลปะที่น่าเสนอ ผลงานศิลปะที่มีชื่อเสียงเพื่อดูแบบอย่างเรื่องรูปแบบเทคนิคและแนวความคิด

1.3 อิทธิพลจากผลงานศิลปกรรม

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์เล่มนี้ออกเนื่องจากการศึกษาข้อมูลภาคสนาม และข้อมูลภาคเอกสารแล้ว ผู้สร้างสรรค์ยังได้ศึกษาผลงานของศิลปินในยุคต่างๆ เพราะการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมนั้น มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาผลงานศิลปกรรมของศิลปินที่สร้างสรรค์ไว้ก่อนนั้น เพื่อให้เห็นข้อดีข้อเสียของกรรมวิธีในการสร้างสรรค์ เช่น แนวคิด (Concept) รูปทรง (Form) และเทคนิคกลวิธี (Technique and Trick) จากการศึกษาผลงานศิลปกรรมของศิลปินนั้น ทำให้ผู้สร้างสรรค์ได้นำสิ่งต่างๆ ที่มีความเหมาะสมเข้ากับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะของตนเองมาปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในผลงานของผู้สร้างสรรค์ เพื่อให้ได้ผลงานมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว อิทธิพลที่ผู้สร้างสรรค์ได้รับจากผลงานศิลปกรรมของศิลปินคนอื่นๆ ได้แก่ อิทธิพลด้านรูปแบบ อิทธิพลจาก

แนวเรื่อง อิทธิพลจากการใช้รูปทรง อิทธิพลจากเทคนิคกลวิธี ฯลฯ ผู้สร้างสรรค์สามารถเลือกเอากลวิธี การและแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานที่เหมาะสมกับผลงานของตนเองมากที่สุด แต่ไม่ใช่การลอกเลียนแบบทั้งหมด

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 การวิเคราะห์แนวเรื่อง

ศึกษาจากการอ่านในตำราพุทธศาสนาควบคู่ไปกับแนวความคิดของตนเองที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ วิเคราะห์หาสาเหตุของสิ่งที่เกิดขึ้นว่ามีผลเสียอย่างไรและจะมีวิธีแก้ไขมันอย่างไร

2.2 การวิเคราะห์รูปทรงสัญลักษณ์

ศึกษาจากรูปทรงธรรมชาติ เช่น ร่างกายมนุษย์ที่แสดงออกถึงการกระทำบางอย่างที่เป็นความพยายามและยากลำบาก ศึกษารูปทรงของดอกไม้เล็กๆ สังกะสีถึงรายละเอียดและลักษณะการหลุดร่วงทิศทางการสลายเมื่อโดนลม นำสองอย่างมารวมกันให้เกิดขึ้นในเชิงเปรียบเทียบเป็นสัญลักษณ์ที่เป็นตัวแทนของแนวความคิด

2.3 การวิเคราะห์เทคนิคกลวิธี

ศึกษาและทดลองหาเทคนิคด้วยวิธีการต่างๆ จนได้เทคนิคที่ลงตัวกับรูปแบบและแนวนงานมากที่สุด โดยผลงานจะเน้นในเรื่องของรายละเอียดจากหน่วยเล็กๆ ของดอกไม้ที่รวมตัวกันเป็นรูปทรงและแตกสลายหายไปเป็นมิติลึกลับ ซึ่งทางเทคนิคต้องใช้เวลาถึงจะได้ผลงานตามต้องการ มีการทดลองหาเทคนิคต่างๆ จนได้เทคนิคที่เหมาะสมคือการวาดเส้น โดยการใช้ดินสอขาววาดดินสอสี วาดเส้นและเก็บรายละเอียดให้มีลักษณะของหน่วยเล็กๆ ที่กำลังแตกออกจากกัน ซึ่งเทคนิคก็จะตรงกับแนวความคิดมากที่สุด

3. การสร้างสรรค์ผลงาน

3.1 การจัดทำภาพร่าง

เริ่มต้นจากการเก็บภาพข้อมูลของสิ่งต่างๆ รอบตัวที่สามารถเห็นการเสื่อมสลายได้อย่างชัดเจนเพื่อศึกษาลักษณะรูปทรงที่มีการเปลี่ยนแปลง ต่อจากนั้นเป็นการเก็บภาพคนในท่าทางต่างๆ ที่ต้องการตามแนวความคิดที่วางไว้ เสร็จแล้วนำข้อมูลภาพทั้งหมดลงโปรแกรมตัดต่อ เพื่อทำภาพร่าง โดยใช้โปรแกรมตัดต่อภาพ (Photo Shop) จัดการสร้างบรรยากาศแสงมีพื้นหลังดำมืด ใช้เครื่องมือลบและเพิ่มในบางส่วนเพื่อให้รูปทรงเกิดการแตกสลายปลิวฟุ้งและถูกแยกออกเป็นหน่วยเล็กๆ เก็บรายละเอียดภาพร่างให้สมบูรณ์ชัดเจน จากนั้นนำภาพร่างทุกชิ้นที่ทำไว้มาตรวจเลือกเพื่อหาชิ้นที่ดีที่สุด โดยการปรึกษาขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ที่ปรึกษา และบุคคลต่างๆ ที่สามารถให้คำวิจารณ์ได้ เพื่อนำมาวิเคราะห์ภาพร่างและแก้ไขให้สมบูรณ์ที่สุด จึงจะสามารถนำมาขยายงานจริง

3.2 การสร้างสรรค์ผลงาน

นำภาพร่างที่ผ่านการคัดสรรว่าดีที่สุดแล้ว นำมาขยายโดยการร่างภาพส่วนต่างๆ ลงบนเฟรมผ้าใบด้วยดินสอขาว เป็นเฟรมผ้าใบที่รองพื้นด้วยสีด้าอะครีลิค เมื่อร่างส่วนต่างๆ ได้แล้ว ต่อไปเป็นการร่างภาพด้วยดินสอขาวเพื่อทำการวางน้ำหนักแสงเงาของรูปทรงในภาพให้ได้โดยรวม ตามแบบร่าง จากนั้นเป็นการวาดรายละเอียดเล็กๆ ของดอกไม้ไปที่ละจุดจนเต็มภาพ แล้วจึงเก็บรายละเอียดอีกครั้งให้โดยคำนึงถึงการสร้างมิติลึกตื้นภายในภาพเป็นอันสมบูรณ์

ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ได้กำหนดขอบเขตจำนวนผลงานไว้ทั้งหมด 4 ชิ้น ขนาดชิ้นละ 200 x 200 เซนติเมตร

4. ขั้นตอนการเผยแพร่ผลงาน

4.1 การแสดงนิทรรศการผลงานสร้างสรรค์

4.2 การเขียนเอกสารประกอบการสร้างสรรค์ตามรูปแบบบทนิพนธ์กลุ่มศิลปกรรมศาสตร์ สาขาวิชาทัศนศิลป์

4.3 บทความฉบับสมบูรณ์จากวิทยานิพนธ์ ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในแหล่งที่มีมาตรฐานตามประกาศมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เรื่อง การกำหนดคุณภาพการตีพิมพ์บทความวิจัยการศึกษาค้นคว้าอิสระ และวิทยานิพนธ์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. รูปทรง (Form) หมายถึง โครงสร้างของสิ่งต่างๆ ประกอบด้วยด้าน 3 ด้าน คือ ด้านกว้าง ด้านยาว ด้านหนา เรียกว่า รูป 3 มิติ รูปทรงสามารถวัดขนาดและปริมาตรได้
2. เสื่อมสลาย (Disintegration) หมายถึง ค่อยๆ แปรสภาพไป เช่น อาณาจักรโรมันอันศักดิ์สิทธิ์ได้เสื่อมสลายไปแล้ว
3. สัขาร (Body) หมายถึง ตัวตน สสาร สิ่งประกอบกันขึ้นหรือถูกปรุงแต่งขึ้นจากธาตุทั้ง 4 เช่น คน สัตว์ สิ่งของ ทุกสิ่งทุกอย่าง ยกเว้นนิพพาน
4. วาดเส้น (Drawing) หมายถึง เป็นพื้นฐานของงานทัศนศิลป์และการออกแบบ โดยการสร้างภาพ 2 มิติ โดยวิธีที่ง่ายและรวดเร็ว ให้เกิดร่องรอยต่างๆ โดยใช้เครื่องมือที่อยู่ใกล้ตัว เช่น ถ่าน เศษไม้ หรือแม้แต่นิ้วมือของตนเอง แต่ในปัจจุบันนิยมใช้ ดินสอ ปากกาและหมึก เครยอน ดินสอสี ดินสอถ่าน ขอลึก ขอลึกสี ปากกามาร์กเกอร์ ปากกาหมึกซึม ซึ่งโดยมากจะเขียนลงบนกระดาษ หรือวัสดุอื่นอย่าง กระดาษแข็ง พลาสติก ผนัง ผ้า กระดาน สำหรับการเขียนชั่วคราวอาจใช้กระดานดำ หรือกระดานขาว หรือบนอะไรก็ได้

5. อุดมคติ (ideal) ความหมายตาม พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2542 อุดมคติ หมายถึง จินตนาการที่ถือว่าเป็นมาตรฐานแห่งความดี ความงาม และความจริง ทางใดทางหนึ่งที่มนุษย์ ถือว่าเป็น เป้าหมายแห่งชีวิตของตน อุดมคตินั้นประกอบไปด้วยคติ และ คุณค่า ซึ่งมีบทบาทสำคัญใน จริยธรรม เพราะ คติ และ คุณค่า ที่ผู้คนยึดถือ นั้น ขึ้นอยู่กับลำดับความสำคัญของมันต่อแต่ละคน

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนั้น ไม่ว่าจะเป็นการสร้างสรรค์ในรูปแบบแนวเหมือนจริง (Realism) กึ่งนามธรรม (Semi Abstract) หรือ นามธรรม (Abstract) ล้วนแล้วต้องผ่านการพิจารณาได้ตรง วิเคราะห์ขั้นตอนต่างๆของการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนั้น มิใช่การวาดภาพหรือปั้นรูปตามอารมณ์ ตามจินตนาการเท่านั้น แต่การสร้างสรรค์คือการทำงานที่มีระบบและระเบียบวิธีที่มีกระบวนการขั้นตอนชัดเจน (อิทธิพล ตั้งโฉลก, 2550: 134) เพราะฉะนั้นปัจจัยอันสำคัญอย่างหนึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะก็คือ ข้อมูล เพราะข้อมูลทำให้เกิดความคิด จินตนาการ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์นั้น ประกอบด้วยข้อมูลหลากหลายประเภท เช่น ภาพถ่าย หนังสือ หรือผลงานศิลปกรรมของศิลปิน ฯลฯ เป็นข้อมูลที่ผู้สร้างสรรค์ต้องนำมาศึกษา วิเคราะห์ เช่น การสื่อความหมายผ่านรูปทรงสัญลักษณ์ อารมณ์ ความรู้สึก ความคิด ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้ผลงานศิลปะที่สร้างสรรค์ขึ้นมา นั้นเป็นผลงานที่ดีได้

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ ประกอบด้วย

1. ข้อมูลภาคสนาม
2. ข้อมูลภาคเอกสาร
3. อิทธิพลจากผลงานศิลปกรรม

ข้อมูลภาคสนาม

ได้จากการสังเกตธรรมชาติของสิ่งต่างๆ รอบตัวตั้งแต่สิ่งเล็กๆ ไปจนถึงสิ่งที่มีความรู้สึกนึกคิด เช่น มนุษย์ จากนั้นจึงได้วิเคราะห์ถึงสาเหตุของปัญหาแล้วพิจารณาถึงสิ่งที่เกิดขึ้น จึงได้มองเห็นการเปลี่ยนแปลงในธรรมชาติ เรื่องการเสื่อมสลายของรูปทรงต่างๆ สิ่งนี้เกิดเร็วหรือช้าแล้วแต่ความคงทนของสิ่งนั้นๆ ซึ่งไม่สามารถฝึกฝนของมันได้ ต่อมาได้สังเกตเห็นดอกไม้ชนิดหนึ่งซึ่งมีขนาดเล็กสีขาวฟู กำลังปลิวฟุ้งตามลมจำนวนมาก จึงเกิดความสนใจและหาข้อมูลของดอกไม้ชนิดนี้ มันคือดอกธูปฤาษี เป็นพืชล้มลุกเกิดในพื้นที่ชื้น เลยนำมาใช้เป็นสัญลักษณ์ภายในงานแทนความเบาความฟุ้งความร่วงโรย และเสื่อมสลาย จากนั้นยังทำให้ข้าพเจ้าได้ลองสังเกตสิ่งต่างๆที่มีการเสื่อมสลายในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลเปรียบเทียบในการหาความเสื่อมสลายตามแบบของตนเองอีก เช่น เมฆ คลื่นลม ฝุ่น ละออง เหม่าไฟ เป็นต้น ต่อไปจึงได้เก็บข้อมูลของกายวิภาคมนุษย์เพื่อนำมาจัดองค์ประกอบแสดงให้เห็นการเสื่อมสลายในรูปแบบต่างประกอบกันเป็นผลงาน

ภาพประกอบ 1 ลักษณะดอกธูปฤาษี

ภาพประกอบ 2 ลักษณะดอกธูปฤาษี

ภาพประกอบ 3 กายวิภาคของมนุษย์

ภาพประกอบ 4 ลักษณะทำนังสมาธิ

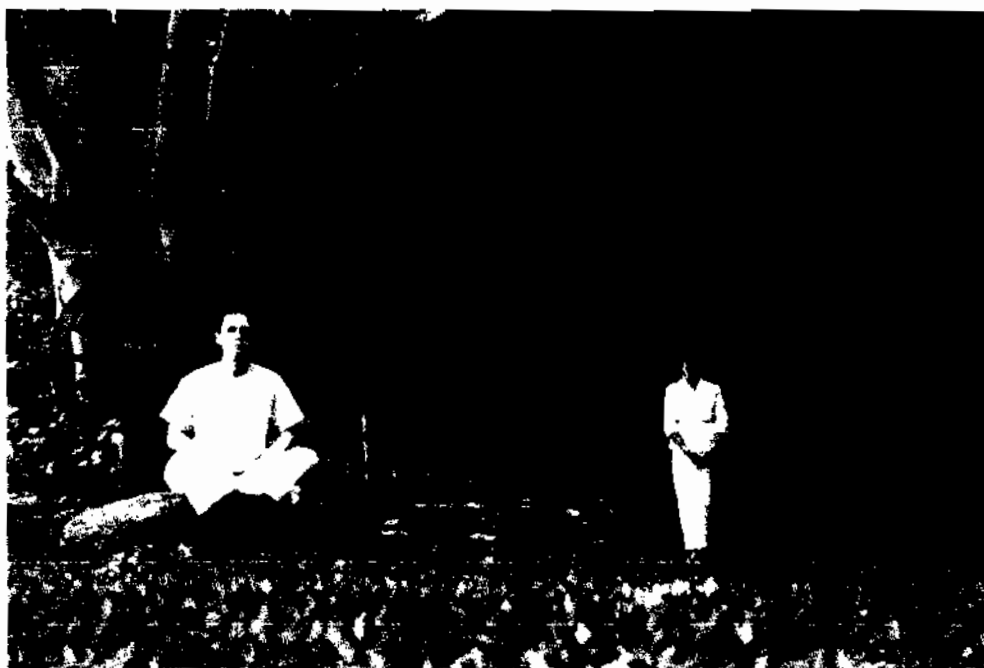
ภาพประกอบ 5 ลักษณะการนั่งสมาธิ

ภาพประกอบ 6 ลักษณะท่าทางการเดินสมาธิ

ภาพประกอบ 7 ลักษณะท่าทางการเดินสมาธิ

ภาพประกอบ 8 ลักษณะท่าทางการเดินสมาธิและการนั่งสมาธิกับธรรมชาติ

ข้อมูลภาคเอกสาร

ข้อมูลภาคเอกสารได้แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่อง

ป. อ. ปยุตโต (2542) กล่าวว่า ตามปกติ มนุษย์มีความโน้มเอียงที่จะยึดถืออยู่เสมอว่า ตัวตนที่แท้ของตนมีอยู่ในรูปใดรูปหนึ่ง บ้างก็ยึดเอาจิตเป็นตัวตน บ้างก็ยึดว่ามีสิ่งที่เป็นตัวตนอยู่ต่างหาก แฝงซ่อนอยู่ในจิตนั้น ซึ่งเป็นเจ้าของ และเป็นตัวการที่คอยควบคุมบังคับบัญชากายและใจนั้นอีกชั้นหนึ่ง การแสดงชั้น 5 นี้ มุ่งให้เห็นว่าสิ่งที่เรียกว่า “สัตว์” “บุคคล” “ตัวตน” เป็นต้นนั้น เมื่อแยกออกไปแล้ว ก็จะพบแต่ส่วนประกอบ 5 ส่วนเหล่านี้เท่านั้น ไม่มีสิ่งอื่นเหลืออยู่ที่จะมาเป็นตัวตนต่างหากได้

พระพุทธทาสภิกขุ (2537) กล่าวว่า การเกิดขึ้นแห่ง “อัตตา” นั้น มาจากจิตที่ตั้งไว้ผิด พระพุทธองค์ได้ทรงตรัสว่า จิตที่ตั้งไว้ผิด ย่อมนำมาซึ่งอันตรายซึ่งร้ายยิ่งกว่าอันตรายที่ศัตรูใจอำมหิต จะพึงกระทำให้ จิตที่ตั้งไว้ถูกจะนำมาซึ่งประโยชน์มากกว่าคนที่หวังดีที่สุด มีบิดามารดา เป็นต้น จะทำได้

ทั้งนี้ เป็นการชี้ให้เห็นโทษของการที่ตั้งจิตไว้ผิด แต่สิ่งที่มนุษย์ในโลกกำลังกลัวกันนั้น หาใช่จิตที่ตั้งไว้ผิดไม่ เพราะเขายังไม่รู้จักสิ่งๆ นี้ และไม่เคยมองถึงสิ่งๆ นี้ จึงไปสนใจกลัวสิ่งซึ่งไม่น่ากลัวเท่าสิ่งๆ นี้ เช่น กลัวลัทธิการเมืองฝ่ายตรงกันข้ามบ้าง กลัวสงคราม หรือ การอดอยาก กลัวผีสง กลัวเทวดา กลัวสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ฯลฯ กลัวกันจนถึงกับหมดความสุข หรือกลายเป็นความทุกข์ทั้งกลางวัน และกลางคืน ได้กล่าวถึงในหนังสือ ตัวกู ของกู

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องทฤษฎีศิลป์

ชลูด นิ่มเสมอ (2552) ได้กล่าวถึงความงามในหนังสือผลงาน “สายธารชีวิต” ว่า ความงาม คือ ความเหมาะสมกลมกลืน มันก็เกิดความงามขึ้น กลมกลืนกับความคิดของเรา กลมกลืนกับการแสดงออกของเรา เหมือนดอกไม้ที่มันงาม นั้นเพราะมันกลมกลืนกับหน้าที่ของมัน ไม่ใช่งามของมันเฉยๆ ไม่ใช่เฉพาะรูปลักษณ์ แต่เป็นการทำหน้าที่ของความงาม ถ้ามันทำหน้าที่สมบูรณ์มันงาม ฉะนั้น ความงามก็คือความกลมกลืนกับหน้าที่ของมัน แล้วงามในศิลปะหน้าที่ของศิลปินก็คือการแสดงออก มันก็กลมกลืนกับการแสดงออก กลมกลืนกับเจตนาของศิลปิน

ชลูด นิ่มเสมอ (2531) กล่าวถึงในหนังสือ องค์ประกอบศิลป์ว่า งานศิลปะที่แสดงด้วยรูปทรงที่เหมือนหรือคล้ายของจริงในธรรมชาติ หรือใช้รูปทรงเหล่านั้นเป็นสื่อในการแสดงออก แต่อาจดัดแปลงหรือจัดระเบียบใหม่ให้สอดคล้องกับความคิดของศิลปิน รูปทรงที่ถูกเปลี่ยนแปลงให้ห่างจากความจริงเหล่านี้จะเริ่มเป็นรูปทรงแบบนามธรรมขึ้นทีละน้อย ถ้ายังดัดแปลง หรือดัดทอนส่วนที่เหมือนของจริงออกมากเท่าไร รูปทรงนั้นก็ยังมีลักษณะเป็นนามธรรมมากขึ้นเท่านั้น

อิทธิพล ดังโณลก (2550) ได้กล่าวถึงในหนังสือ จิตรกรรมขั้นสูง ว่าการสร้างสรรคศิลปะนั้นหาใช่การวาดภาพหรือการปั้นรูปตามอารมณ์ ตามจินตนาการ ตามใจที่พุ่งเพื่อ เพื่อฝันไร้ซึ่งเหตุผล ไร้ซึ่งหลักการ ไร้ซึ่งปัญญา ความคิด แต่การสร้างสรรคเป็นการทำงานที่มีระบบมีขั้นตอน มีกระบวนการ หรืออาจกล่าวได้ว่ามีระเบียบวิธีที่อาจจะเทียบเคียงได้กับการวิจัย การค้นคว้าหาความรู้ใหม่ในศาสตร์สาขาอื่นๆ เพียงแต่ว่าระเบียบวิธีการสร้างสรรคนี้ไม่เป็นไปตามแบบแผนที่ทฤษฎีเป็นกลาง หรือเป็นสากล หรือเป็นมาตรฐานที่ศิลปินทุกคนต้องปฏิบัติตามระเบียบวิธีนี้อย่างตายตัวเหมือนกับการวิจัย แต่ระเบียบวิธีการสร้างสรรคนี้เป็นระบบ “ปัจเจก” อิสระแตกต่างกันเป็นเอกเทศ ศิลปินแต่ละคนจะต้องค้นคว้าทดลอง หาวาอะไรคือระบบเฉพาะตัวที่เหมาะสม สอดคล้องกับความเชื่อหลักการและคุณค่าทางศิลปะที่เขายึดถืออยู่

อิทธิพลจากผลงานศิลปกรรม

การสร้างสรรคผลงานวิทยานิพนธ์เล่มนั้นนอกเหนือจากการศึกษาข้อมูลภาคสนามและข้อมูลภาคเอกสารแล้ว ผู้สร้างสรรคยังได้ศึกษามผลงานของศิลปินในยุคต่างๆ เพราะการสร้างสรรคผลงานศิลปกรรมนั้น มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษามผลงานศิลปกรรมของศิลปินที่สร้างสรรคไว้ก่อนนั้น เพื่อให้เห็นข้อดีข้อเสียของกรรมวิธีในการสร้างสรรค เช่น แนวคิด (Concept) รูปทรง (form) และเทคนิคกลวิธี (Technique and Trick) จากการศึกษาผลงานศิลปกรรมของศิลปินนั้น ทำให้ผู้สร้างสรรคได้นำสิ่งต่างๆ ที่มีความเหมาะสมเข้ากับการสร้างสรรคผลงานศิลปะของตนเองมาปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในผลงานของผู้สร้างสรรค เพื่อให้ผลงานมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว อิทธิพลที่ผู้สร้างสรรคได้รับจากผลงานศิลปกรรมของศิลปินคนอื่นๆ ได้แก่อิทธิพลด้านรูปแบบ อิทธิพลจากแนวเรื่อง อิทธิพลจากการใช้รูปทรง อิทธิพลจากเทคนิคกลวิธี ฯลฯ ผู้สร้างสรรคสามารถเลือกเอากลวิธีการและแนวทางการสร้างสรรคผลงานที่เหมาะสมกับผลงานของตนเองมากที่สุด แต่ไม่ใช่การลอกเลียนแบบทั้งหมด ในการสร้างสรรคผลงานวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้สร้างสรรคได้รับอิทธิพลจากผลงานศิลปกรรมดังต่อไปนี้

1. ด้านเนื้อหา (Subject) ในการสร้างสรรคผลงานชุดนี้ได้รับอิทธิพลจากผลงานชื่อ “self” ของศิลปินชื่อ กมลพันธุ์ โชติวิชัย ซึ่งเนื้อหาโดยรวมได้กล่าวถึง การใช้สติและสมาธิการปล่อยวางจากสิ่งที่ไม่ควรยึดมั่นถือมั่น หรือตัวตนที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ ที่อ้างอิงจากคำราพระพุทธานุสา ซึ่งได้มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรคผลงานชุด “รูปทรงที่เสื่อมสลาย” ประกอบกับแรงบันดาลใจในการสร้างสรรคทำให้ผลงานชุดนี้มีเนื้อหาที่แตกต่างออกไป

ภาพประกอบ 9 ผลงานของ กมลพันธุ์ โชติวิชัย

ชื่อผลงาน : Self

ขนาด : 182 x 111 เซนติเมตร

เทคนิค : ปรี้นท์ดิจิตอลและตัดกระดาษ

ปีที่สร้างสรรค์ผลงาน : พ.ศ. 2554

2. ด้านเทคนิค (Technique) ผลงานชุดนี้ได้รับอิทธิพลจากผลงานชื่อ “ห้วงแห่งการก่อเกิด - เสื่อมสลาย หมายเลข 6” ผลงานของศิลปินชื่อ สุพร แก้วดา ซึ่งศิลปินใช้เทคนิควาดเส้นดินสอขาวบนเฟรมผ้าใบสีดำสนิท สร้างน้ำหนักแสงเงาของผิวน้ำที่กำลังกระเพื่อมขยายออกเป็นวงๆ และยังมี การใส่รายละเอียดของสิ่งมีชีวิตลงไปในแสงสะท้อนของผิวน้ำทำให้ผลงานมีความน่าสนใจเป็นอย่างมาก ทำให้มีอิทธิพลต่อการใช้เทคนิคในการสร้างสรรค์ผลงานชุด รูปทรงที่เสื่อมสลาย ซึ่งมีเทคนิคที่คล้ายกัน แต่แตกต่างกันด้วยวิธีการเขียนตามจุดประสงค์ของศิลปิน

ภาพประกอบ 10 ผลงานของ สุพร แก้วดา

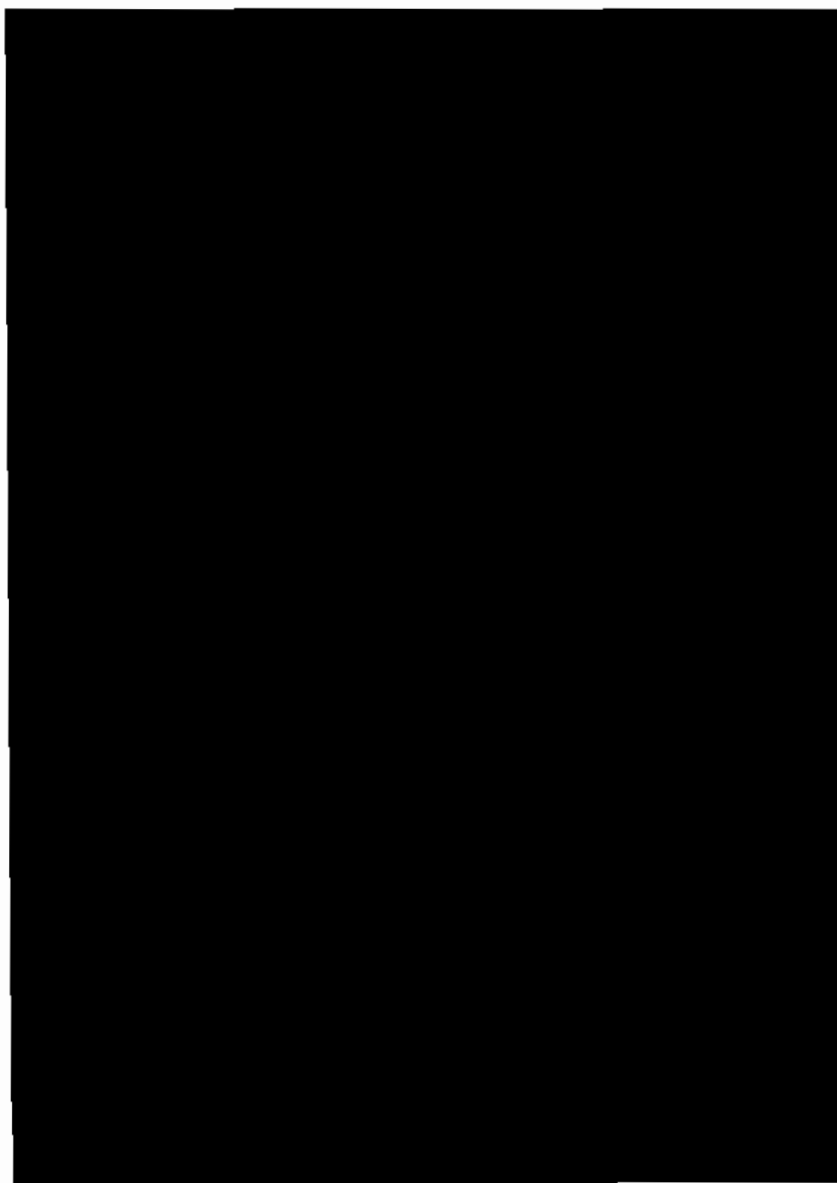
ชื่อผลงาน : ห้วงแห่งการก่อเกิด - เสื่อมสลาย หมายเลข 6

ขนาด : 250 x 450 เซนติเมตร

เทคนิค : ดินสอขาวบนผ้าใบ

ปีที่สร้างสรรค์ผลงาน : พ.ศ. 2553

3. ด้านรูปทรง (Form) ได้รับอิทธิพลจากผลงานชื่อ “อนิจจัง” โดยศิลปิน เรืองศักดิ์ บุญยวาณิชกุล ซึ่งในผลงานได้ใช้รูปทรงของคนกำลังนั่งสมาธิ ฉากหลังเป็นความมืด และมีแสงตกกระทบในบางส่วนรู้สึกถึงการทำสมาธิอย่างจริงจัง ทำให้ได้รับอิทธิพลต่อผลงานซึ่งมีเนื้อหาที่ใกล้เคียงกัน

ภาพประกอบ 11 ผลงานของ เรืองศักดิ์ บุญยวาณิชกุล
ชื่อผลงาน : อนิจจัง
ขนาด : 200 x 150 เซนติเมตร
เทคนิค : สีฝุ่นบนผ้าใบ

สรุปกรอบแนวคิดของการสร้างสรรค์ (Conceptual of Framework) ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมแนวเรื่อง “รูปทรงที่เสื่อมสลาย” ผู้สร้างสรรค์ได้มีการเก็บข้อมูลเพื่อใช้ประกอบในการสร้างสรรค์โดยมีลำดับขั้นตอนเริ่มต้นจากการศึกษาข้อมูลภาคสนามโดยการสังเกตการณ์สิ่งต่างๆ ในธรรมชาติรอบตัวตั้งแต่สิ่งมีชีวิตเล็กๆ ไปจนถึงปรากฏการณ์ต่างๆ และมีมนุษย์เข้ามาเกี่ยวข้อง เพื่อนำมาแสดงออกถึงลักษณะของการเสื่อมสลายตามแนวความคิดของผู้สร้างสรรค์

จากนั้นผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องซึ่งสัมพันธ์กับเนื้อหาและแนวความคิด รวมถึงตำราทฤษฎีทางศิลปะของศิลปินที่มีชื่อเสียง ที่ได้รับการยอมรับและนับถือในวงการศิลปะ และรวบรวมข้อมูลต่างๆ จากหนังสือ วารสาร สื่อสิ่งพิมพ์ และเว็บไซต์เพื่อนำมาประกอบในการสร้างสรรค์ผลงาน ในส่วนของอิทธิพลจากผลงานศิลปกรรมของศิลปินอื่นๆ ได้รวบรวมข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Concept) เทคนิคกลวิธี (Technique and trick) และรูปทรง (Form) จากผลงานศิลปกรรมที่มีความใกล้เคียงกันในด้านต่างๆ นำผลการวิเคราะห์มาสรุปและประยุกต์ใช้กับการสร้างสรรค์ผลงานของผู้สร้างสรรค์เอง เพื่อให้ผลงานเกิดความสำเร็จทั้งด้านเนื้อหาและเทคนิควิธีการซึ่งสามารถนำไปพัฒนาต่อผลงานให้มีความก้าวหน้าต่อไป

บทที่ 3

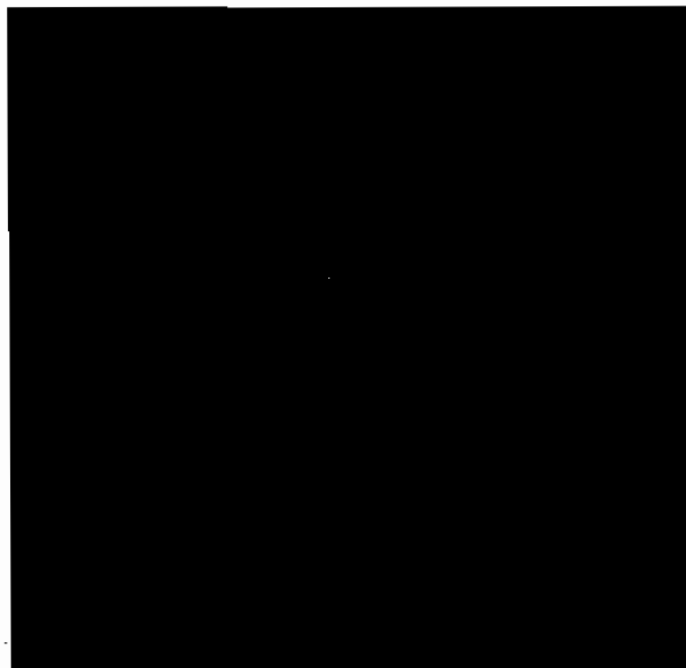
วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

วิทยานิพนธ์การสร้างสรรค์ผลงานเรื่อง “รูปทรงที่เสื่อมสลาย” มีวิธีดำเนินการสร้างสรรค์ดังต่อไปนี้

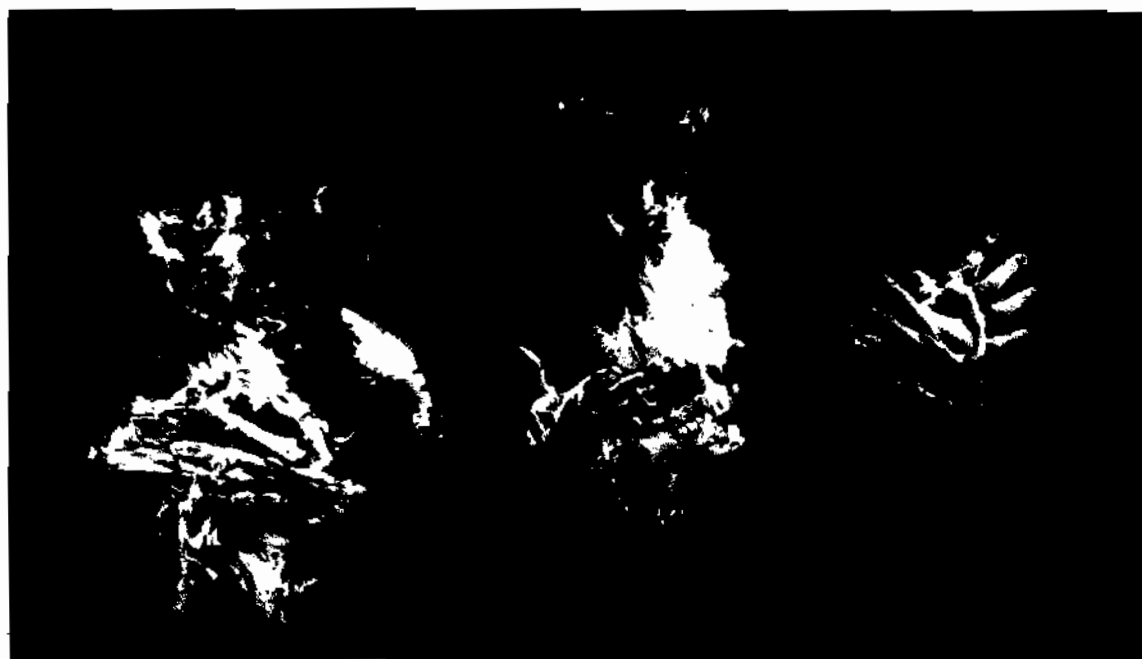
1. การทำภาพร่าง
2. การเตรียมวัสดุและอุปกรณ์
3. การสร้างสรรค์ผลงาน

การทำภาพร่าง

ในการทำภาพร่างผู้สร้างสรรค์ได้นำข้อมูลต่างๆ ที่ได้จากการลงภาคสนาม และข้อมูลภาคเอกสารมาวิเคราะห์เพื่อหาความเหมาะสมในการสร้างสรรค์ นำรูปทรงต่างๆ นั้นทั้งรูปทรงหลักและรูปทรงรองมาจัดองค์ประกอบขึ้นใหม่ ด้วยเทคนิคโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยการกำหนดสัดส่วนของแสงและเงาในภาพ เพื่อหาส่วนที่เป็นจุดเด่นของผลงาน จากนั้นจัดองค์ประกอบของภาพเพิ่มเติมตัดทอนรูปทรงออกไปบางส่วน และทำให้เกิดลักษณะการสลายของรูปทรงตามแนวความคิด

ภาพประกอบ 12 ภาพร่างผลงาน 1

ภาพประกอบ 13 ภาพร่างผลงาน 2

ภาพประกอบ 14 ภาพร่างผลงาน 3

ภาพประกอบ 15 ภาพร่างผลงาน 4

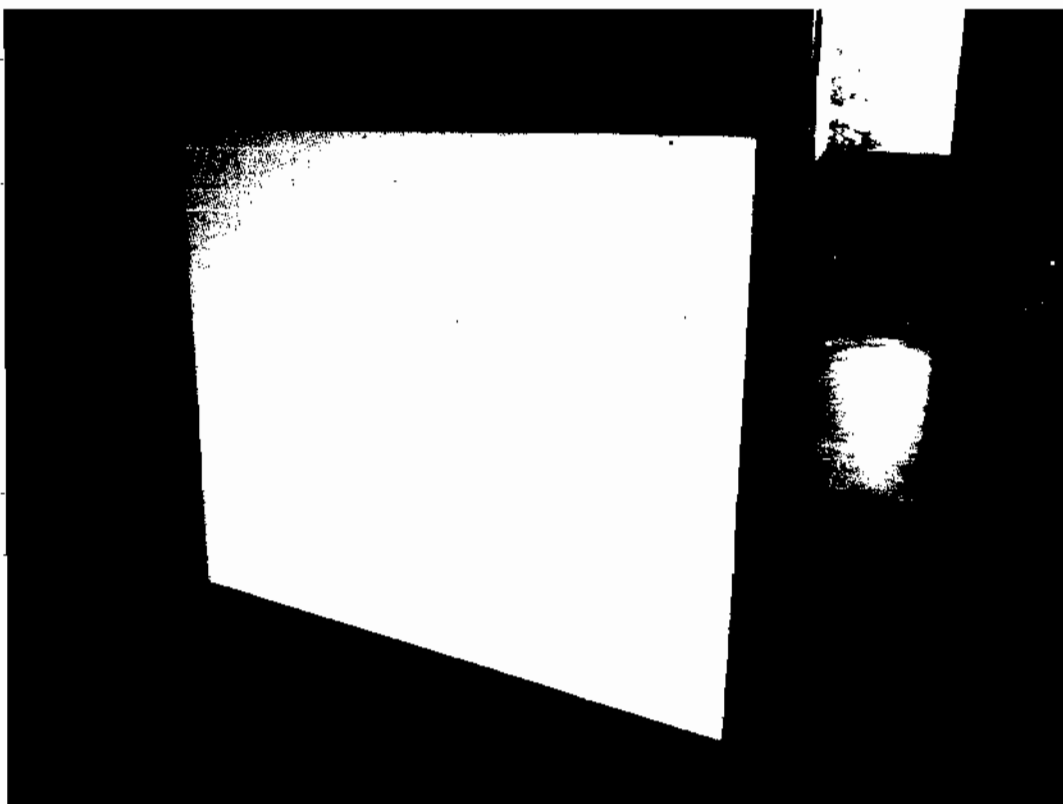

ภาพประกอบ 16 ภาพร่างผลงาน 5

การเตรียมวัสดุและอุปกรณ์

การสร้างสรรค์ผลงานวาดเส้นจิตรกรรมชุดนี้มีการเตรียมวัสดุอุปกรณ์ต่างๆที่ใช้ในการทำงาน ได้แก่

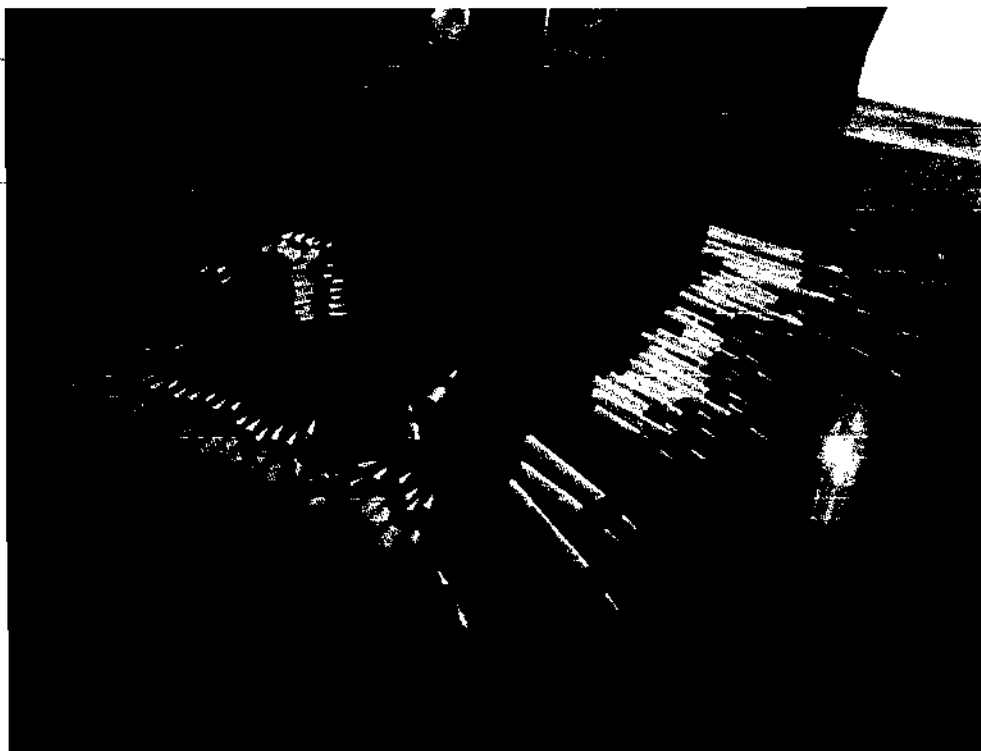
1. การทำเฟรม การชิงผ้าใบบนเฟรม
2. การเตรียมสีรองพื้น
3. ดินสอสีต่างๆ เน้นสีขาวเป็นหลัก

ภาพประกอบ 17 เฟรมผ้าใบ

ภาพประกอบ 18 สีอะคริลิคสีดำสำหรับรองพื้น

ภาพประกอบ 19 ดินสอสีขาวชนิดต่างๆ

การสร้างสรรค์ผลงาน

หลังจากได้ภาพร่างที่ผ่านการวิเคราะห์แล้วนำไปปรับแก้จนสมบูรณ์ที่สุดแล้วผู้สร้างสรรค์ได้นำข้อมูลต่างๆ มาศึกษาประกอบ และเริ่มเข้าสู่กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานแนวเรื่อง “รูปทรงที่เสื่อมสลาย” มีขั้นตอนดังนี้

1. การสร้างสรรค์ผลงานขั้นที่ 1

เริ่มจากการเตรียมเฟรมสีดำโดยการใช้สีรองพื้นสีดำอะครีลิคผสมดำพิเศษ นำมาทาลงบนเฟรมผ้าใบที่ละชั้นทิ้งไว้ให้แห้งแล้วทาซ้ำประมาณ 2 รอบ จากนั้นนำมาขัดด้วยกระดาษทรายเบอร์ละเอียดเพื่อให้ผิวผ้าใบเรียบ เสร็จแล้วนำมาทาสีอีกประมาณ 2 รอบ อย่างต่ำ แล้วทิ้งไว้ให้แห้งสนิทเสร็จแล้วจะได้เฟรมผ้าใบรองพื้นสีดำผิวเรียบที่ทำให้การวาดเส้นได้รายละเอียดของเส้นชัดเจนมากขึ้น

ภาพประกอบ 20 การเตรียมเฟรมทาสีรองพื้นด้วยสีอะครีลิคสีดำ

2. การสร้างสรรค์ผลงานขั้นที่ 2

หลังจากการเตรียมเฟรมสีสำเร็จเรียบร้อยแล้ว แล้วขั้นต่อไปคือการร่างภาพตามแบบ โดยใช้ดินสอขาว เริ่มด้วยการวางตำแหน่งของจุดเด่นร่างเส้นเปรียบเทียบสัดส่วนให้ได้รูปร่างตามแบบมากที่สุด หากต้องการให้เหมือนตามแบบมากขึ้นอาจจะใช้วิธีการตีสเกล (Scale) เส้นตาราง ช่วยในการร่างภาพก็ได้

ภาพประกอบ 21 วิธีการร่างภาพส่วนต่างๆ ภายในงาน

3. การสร้างสรรค์ผลงานขั้นที่ 3

หลังจากร่างภาพได้ตามแบบแล้ว ขั้นตอนต่อไปจะเป็นการวาดเส้นร่างน้ำหนักและมิติให้เกิดขึ้นภายในงาน ด้วยการวาดดอกธูปฤาษีทีละดอกทับซ้อนกันไปเรื่อยๆ จนได้น้ำหนักของแสงเงาและมีมิติลึกตามแบบที่ต้องการ

ภาพประกอบ 22 วาดเส้นดอกธูปฤาษีสร้างน้ำหนักรูปทรง

ภาพประกอบ 23 วาดเส้นตอกรูปถ่ายให้เต็มในส่วนต่างๆ แล้วเก็บรายละเอียด

ภาพประกอบ 24 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ ชั้นที่ 1

ภาพประกอบ 25 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ ชั้นที่ 2

ภาพประกอบ 26 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ ชั้นที่ 3

ภาพประกอบ 27 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ ชั้นที่ 4

จากการดำเนินงานสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ชุดนี้ สรุปได้ว่า ผู้สร้างสรรค์ได้ค้นพบวิธีการต่างๆ ในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของการสร้างสรรค์ เช่น ทางด้านรูปทรง ได้พบรูปทรงต่างๆ ที่แสดงการเสื่อมสลายตามปรากฏการณ์ในลักษณะที่แตกต่างกัน ด้านส่วนประกอบอื่นๆ ได้ทำการศึกษาทางด้านทัศนียภาพวิทยา (Perspective) ของโครงสร้างมุมมองโดยรวม และทางด้านหลักกายวิภาค (Anatomy) ของมนุษย์ ส่วนทางด้านแสงและเงา ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาจากผลงานของศิลปินต่างๆ และจากธรรมชาติ

ในด้านเทคนิคได้มีการค้นพบและทดลองเทคนิคต่างๆ เริ่มจากการรองพื้นสีให้ดำที่สุด โดยการทดลองด้วยสีหลากหลายชนิดและการผสมสีให้ดำสนิท ทั้งการเขียนด้วยเทคนิคดินสอขาวที่ต้องใช้เวลาในการเขียนอย่างละเอียด ซึ่งปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นทำให้ได้เรียนรู้และนำมาแก้ไขเพื่อเป็นการพัฒนาผลงาน

การสร้างสรรค์ผลงานเป็นไปตามขั้นตอนต่างๆ กระบวนการสร้างสรรค์เริ่มจากการไปศึกษาข้อมูลและนำมาวิเคราะห์ เพื่อค้นหาความเหมาะสม แล้วนำมาทำภาพร่างคัดเลือกหาชิ้นที่ดีที่สุด (Sketch Drawing) มีการเตรียมวัสดุและอุปกรณ์ต่างๆ รวมถึงการเก็บรายละเอียดจนภาพผลงานมีความสมบูรณ์ตามแนวความคิดที่ได้ตั้งไว้

บทที่ 4

ผลงานสร้างสรรค์

ผลการสร้างสรรค์ แบ่งออกเป็น 4 ช่วงระยะเวลา ดังนี้

1. ผลงานวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1
2. ผลงานวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2
3. ผลงานวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 3
4. ผลงานวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 4

ผลงานวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1

1. ด้านเนื้อหา

ผู้สร้างสรรค์ได้พัฒนาเนื้อหาต่อจากผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ช่วงที่ 3 ซึ่งในช่วงนั้น เนื้อหายังแสดงออกไม่เพียงพอและยังไม่ตรงเป้าหมายเท่าที่ควร และผลงานวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1 นี้ ผู้สร้างสรรค์จึงได้พยายามปรับเนื้อหาให้ตรงกับแนวความคิดโดยใช้รูปทรงของคณนังสมาธิแสดง รายละเอียดของรูปทรงที่กำลังสุก ร้อนค่อยๆ แตกสลายและใส่เนื้อหาในด้านหลังของรูปทรงให้ดูเป็น ความคลุมเครือเป็นรูปทรงที่ไม่ชัดเจนทั้งหมดเพื่อแสดงถึงการทำสมาธิเพื่อพิจารณาสังขาร

2. ด้านเทคนิค

ด้านเทคนิคผู้สร้างสรรค์ได้พัฒนาต่อจากผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ช่วงที่ 3 ซึ่งในช่วงนั้น ยังไม่ค่อยแน่ใจในเทคนิคจากเริ่มแรกโดยการเขียนดอกไม้ที่ละดอกซึ่งใช้เวลามากจึงลองเปลี่ยนมาใช้ วิธีการถูแล้วเขียนทับผลที่ได้ไม่น่าพอใจเพราะทำให้ผลงานดูเปื้อนขาดรายละเอียดของเนื้อหา ทั้งในส่วนจุดเด่นและพื้นหลังยังปล่อยว่างมากเกินไปทำให้ดูแบนทึบตันขาดมิติ มาถึงผลงานในระยะนี้ จึงได้กลับมาเขียนรายละเอียดทั่วทั้งภาพ โดยพยายามให้เวลาในการเขียนมากขึ้นและใส่รายละเอียด ทั้งจุดเด่นและพื้นหลังให้ผลงานดูสมบูรณ์มากที่สุด

3. ด้านรูปทรง

ด้านรูปทรงผู้สร้างสรรค์ได้พัฒนาต่อโดยการใช้ท่าทางคนในการทำสมาธิเพื่อให้สอดคล้อง กับเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับแนวความคิดคำสอนของพุทธศาสนา

4. การสร้างสรรค์ผลงาน

4.1 ผลงานวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1 มีขั้นตอนการทำงาน ดังนี้

4.1.1 การสร้างสรรค์ผลงานขั้นที่ 1

การทำภาพร่าง เริ่มต้นจากการหาข้อมูลของคนในทำนั้งสมาธิรวบรวมให้มากที่สุดแล้วนำมาคัดเลือกหาภาพที่มีมุมมองเหมาะสมกับองค์ประกอบของงาน จากนั้นเป็นการหาข้อมูลของภาพการเสื่อมสลายที่มีลักษณะของการพุกร่อน หลุดร่วง ปลิวสลาย หลังจากได้ภาพที่ต้องการแล้ว นำภาพทั้งหมดมาตัดต่อโดยใช้โปรแกรมโฟโต้ชอป (Photoshop) ให้มีลักษณะที่เป็นภาพเหนือจริงตามแนวความคิดของผลงาน แล้วนำภาพร่างทั้งหมดมาคัดเลือกหาชิ้นที่ดีที่สุดเพื่อนำไปขยายสู่งานจริงต่อไป

ภาพประกอบ 28 ภาพร่างผลงาน ขั้นที่ 1

4.1.2 การสร้างสรรค์ผลงาน ชั้นที่ 2

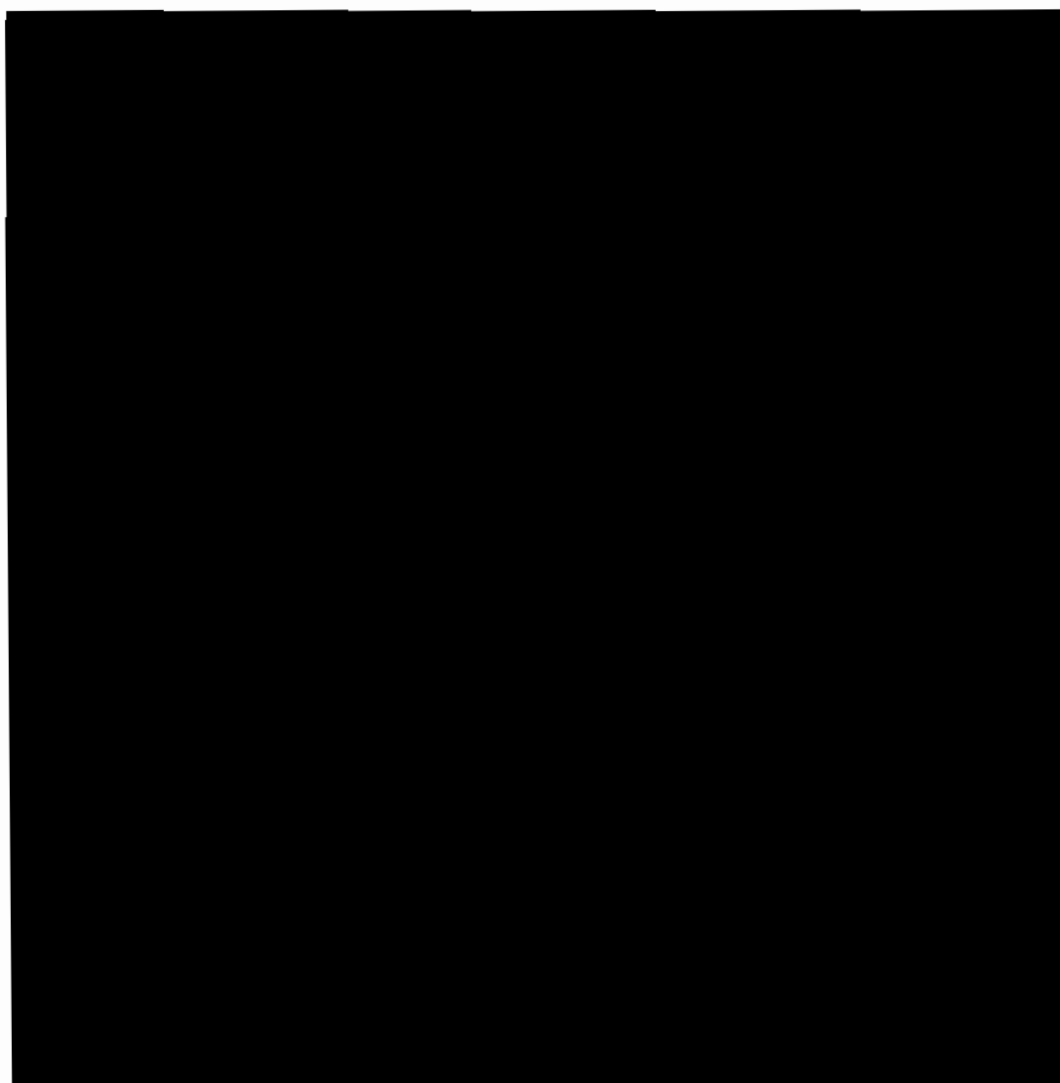
ขยายภาพร่างสู่ผลงานจริง เริ่มต้นด้วยการร่างภาพโดยการนำเฟรมสีดำ
ที่เตรียมไว้เรียบร้อยแล้วมาทำการวาดเส้นร่างด้วยดินสอขาวลงเบาๆ เพื่อกำหนดสัดส่วนของจุดเด่น
และองค์ประกอบต่างๆ ให้ใกล้เคียงภาพร่างมากที่สุด เพื่อไม่ให้สับสนในการลงรายละเอียดต่อไป

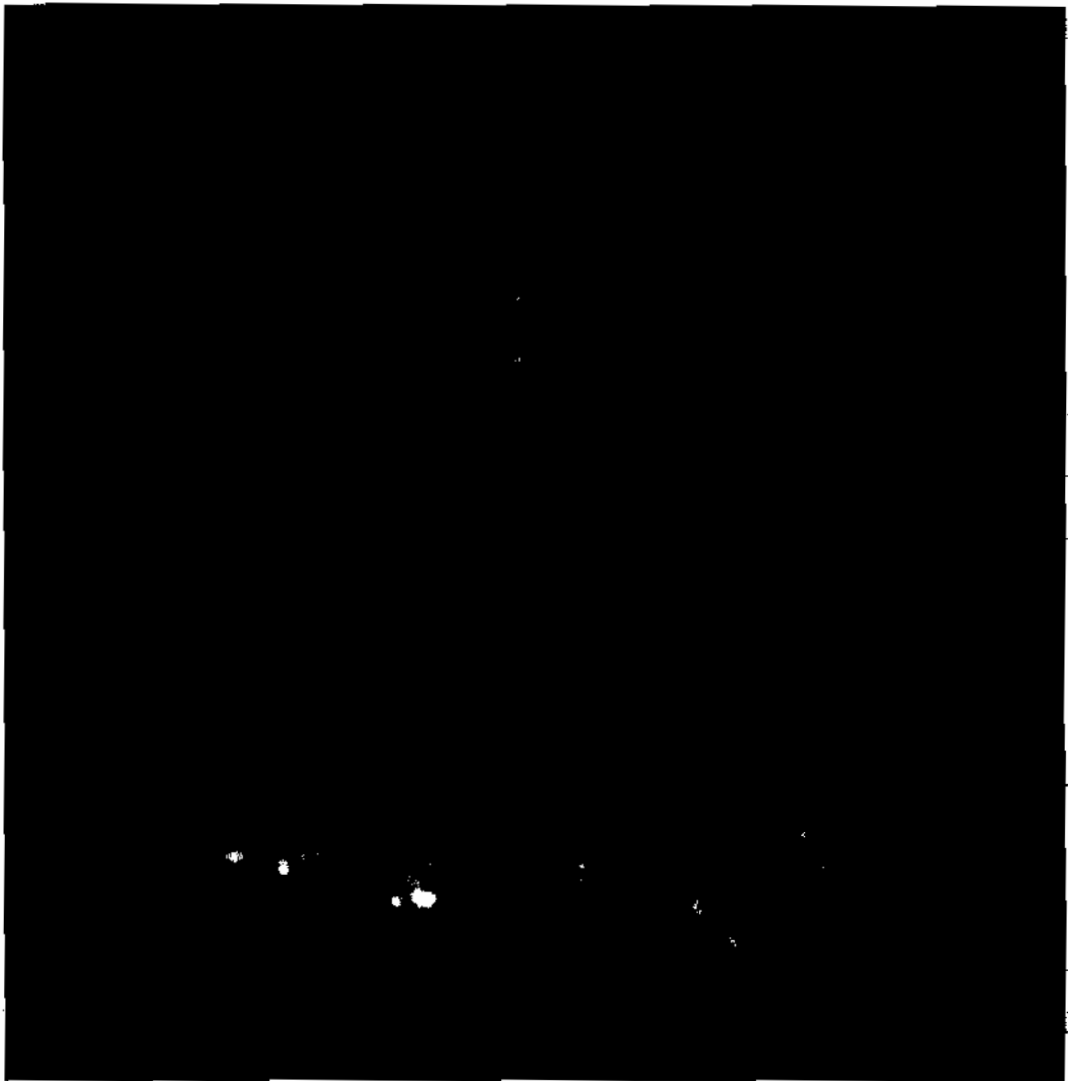
ภาพประกอบ 29 การร่างภาพขยายผลงานจริง

4.1.3 การสร้างสรรค์ผลงาน ขั้นที่ 3

การเขียนรายละเอียดโดยรวม ปกติการวาดเส้นอันดับแรกก่อนการเก็บรายละเอียดคือการลงน้ำหนักภาพโดยรวมของสิ่งที่จะวาด ด้วยการถูหรือใช้เส้นแบบรวดเร็วลงแค่เพียงแสงและเงาทั้งหมดในภาพด้วยการทรีตา แต่การสร้างสรรค์ผลงานขั้นนี้ต้องเขียนรายละเอียดตั้งแต่เริ่มต้น โดยแบ่งเป็นสองชั้น ชั้นแรกคือการเขียนรายละเอียดแบบรวมๆ หรือยังไม่สมบูรณ์มาก เพื่อให้ได้น้ำหนักรวมๆ ทัวทั้งภาพ ชั้นต่อมาจึงเป็นการเก็บรายละเอียดอีกครั้งโดยการเน้นในส่วนของมิติ อารมณ์ และรายละเอียดของผลงานที่สมบูรณ์ตรงกับแนวความคิดมากที่สุด

ภาพประกอบ 30 การเขียนรายละเอียดขั้นแรก

ภาพประกอบ 31 การเขียนรายละเอียดชั้นที่ 2

4.1.4 ผลที่ปรากฏ

จากการทำงานในระยะที่ 1 พบว่า ผู้สร้างสรรคิได้เห็นการเปลี่ยนแปลงของผลงานในด้านต่างๆ ที่ทำให้เห็นภาพใกล้เคียงกับแนวความคิดมากขึ้น ได้เห็นข้อดีข้อเสียของการใช้เทคนิคและการใช้รูปทรงที่แสดงให้เห็นถึงเนื้อหา รวมถึงการวางแผนทำงานเพื่อให้เสร็จภายในเวลาที่กำหนด

ภาพประกอบ 32 ผลงานวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 1

ชื่อผลงาน : รูปทรงที่เสื่อมสลาย

ขนาด : 200 x 200 เซนติเมตร

เทคนิค : ดินสอขาวบนผ้าใบ

ผลงานวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2

1. ด้านเนื้อหา

ด้านเนื้อหาของผลงาน ระยะที่ 2 ผู้สร้างสรรค์ทดลองเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมค่อนข้างมาก เนื่องจากต้องการให้ผลงานดูมีความน่าสนใจและการแสดงออกที่หลากหลาย แต่ผลที่ออกมาทำให้ผลงานในระยะนี้ดูไม่ค่อยแน่นอนในรูปแบบเนื้อหาโดยเฉพาะลักษณะในการสลายของรูปทรงที่แตกต่างไปจากเดิมและท่าทางของคน que แสดงออกจนทำให้เนื้อหาดูสับสนเกิดการหลงประเด็น ซึ่งทำให้ต้องกลับไปคิดถึงเนื้อหาที่ต้องการแสดงออกให้ชัดเจนอีกครั้ง

2. ด้านเทคนิค

ด้านเทคนิคผู้สร้างสรรค์ได้พัฒนาต่อโดยการใช้ดินสอสีเข้ามาเพิ่มอารมณ์ในงาน โดยหลังจากการวาดด้วยดินสอขาวจนได้น้ำหนักแล้วจึงใช้ดินสอสีวาดเพิ่มในบางส่วนให้มีความรู้สึกของสีที่กำลังขีดจางไปพร้อมกับรูปทรงที่กำลังเสื่อมสลาย และในส่วนพื้นที่ว่างได้เขียนให้มีมิติมากขึ้น

3. ด้านรูปทรง

ด้านรูปทรงยังใช้รูปทรงของคนเหมือนเดิมแต่เปลี่ยนท่าทางมากขึ้นจนทำให้ผลงานมีเนื้อหาที่ผิดเพี้ยนไปจากเดิม ซึ่งรูปทรงของผลงานระยะนี้เหมาะที่จะนำไปใช้ในส่วนขององค์ประกอบรองน่าจะเป็นผลดีมากกว่า

4. การสร้างสรรค์ผลงาน

4.1 ผลงานวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2 มีขั้นตอนการทำงาน ดังนี้

4.1.1 การสร้างสรรค์ผลงานขั้นที่ 1

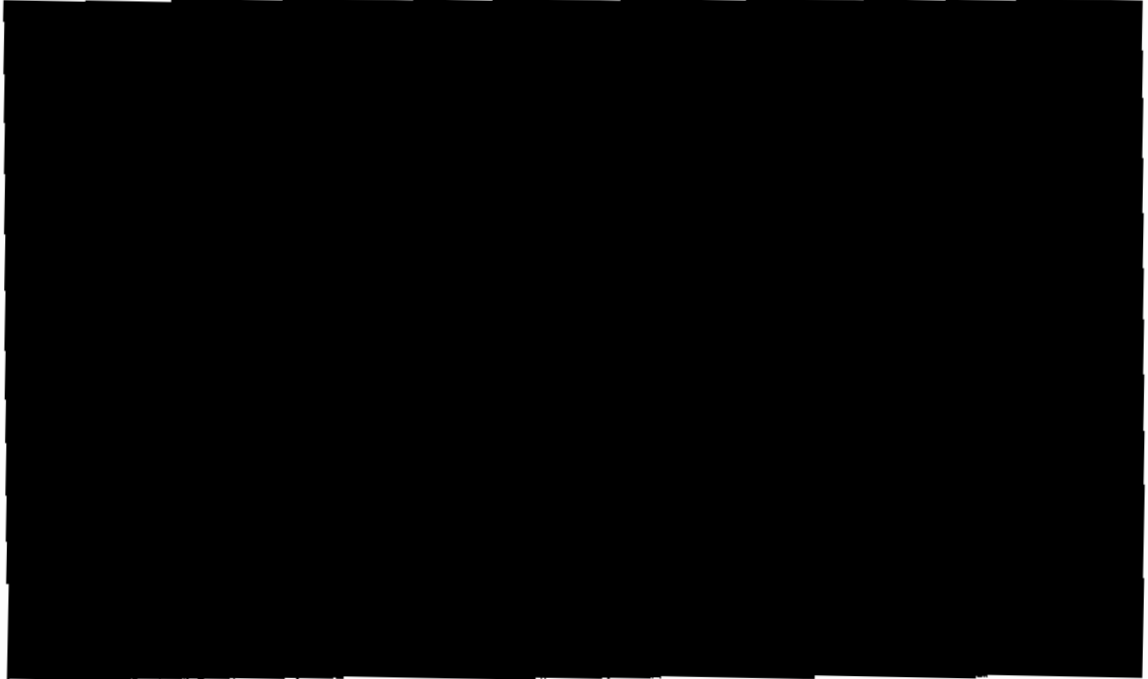
การทำภาพร่าง เริ่มต้นจากการหาข้อมูลของคนในท่าวิ่งรวบรวมให้มากที่สุด แล้วนำมาคัดเลือกหาภาพที่มีมุมมองเหมาะสมกับองค์ประกอบของงาน จากนั้นเป็นการหาข้อมูลของภาพการแตกสลายที่มีลักษณะของความเปราะบาง หลังจากได้ภาพที่ต้องการแล้ว นำภาพทั้งหมดมาตัดต่อในโปรแกรมโฟโต้ชอป ให้มีลักษณะที่เป็นภาพเหนือจริงตามแนวความคิดของผลงาน แล้วนำภาพร่างทั้งหมดมาคัดเลือกหาชิ้นที่ดีที่สุดเพื่อนำไปขยายสู่งานจริงต่อไป

ภาพประกอบ 33 ภาพร่างผลงานระยะที่ 2

4.1.2 การสร้างสรรค์ผลงานขั้นที่ 2

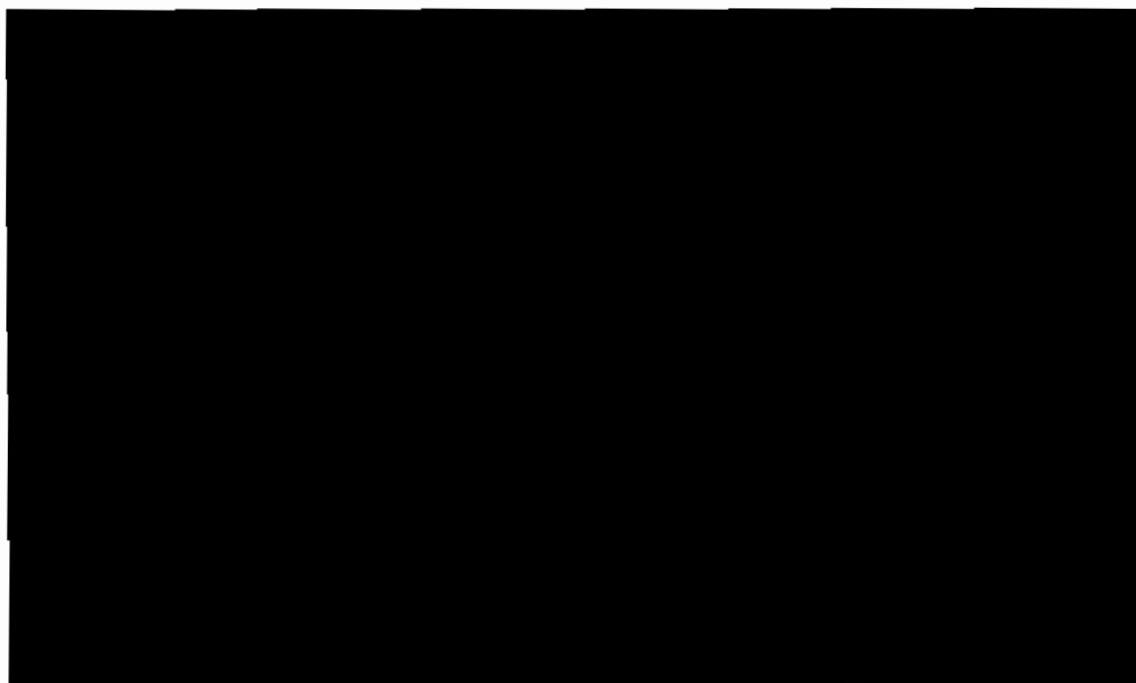
ขยายภาพร่างสู่ผลงานจริง เริ่มต้นด้วยการร่างภาพโดยการนำเฟรมสีดำที่เตรียมไว้เรียบร้อยแล้วมาทำการวาดเส้นร่างด้วยดินสอขาวลงเบาๆ เพื่อกำหนดสัดส่วนของจุดเด่นและองค์ประกอบต่างๆ ให้ใกล้เคียงภาพร่างมากที่สุด เพื่อให้ไม่สับสนในการลงรายละเอียดต่อไป

ภาพประกอบ 34 การร่างภาพขยายผลงาน

4.1.3 การสร้างสรรค์ผลงานขั้นที่ 3

การเขียนรายละเอียดโดยรวม ปกติการวาดเส้นอันดับแรกก่อนเก็บรายละเอียด คือ การลงน้ำหนักภาพโดยรวมของสิ่งที่จะวาด ด้วยการถูหรือใช้เส้นแบบรวดเร็วสังเกตเพียงแสงและเงาทั้งหมดในภาพด้วยการพู่กัน แต่การสร้างสรรค์ผลงานขั้นนี้ต้องเขียนรายละเอียดตั้งแต่เริ่มต้น โดยแบ่งเป็นสองขั้น ขั้นแรก คือ การเขียนรายละเอียดแบบรวมๆ หรือยังไม่สมบูรณ์มากเพื่อให้ได้น้ำหนักรวมๆ ทั่วทั้งภาพ ขั้นต่อมาจึงเป็นการเก็บรายละเอียดอีกครั้งโดยการเน้นในส่วนของมิติ อารมณ์ และรายละเอียดของผลงานที่สมบูรณ์ตรงกับแนวความคิดมากที่สุด

ภาพประกอบ 35 การเขียนรายละเอียดขั้นแรก

ภาพประกอบ 36 การเขียนรายละเอียดชั้นที่ 2

4.1.4 ผลที่ปรากฏ

จากการทำงานในระยะที่ 2 ทำให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของผลงานที่ไม่ตรงตามเป้าหมายที่คิดไว้เนื่องจากความสับสนในเรื่องของรูปทรงที่นำมาแสดงออกภายในงานและอารมณ์ความรู้สึกของการเสื่อมสลายที่ผิดไปจากเนื้อหาค่อนข้างมากในความผิดพลาด ทำให้ผู้สร้างสรรค์ได้มองเห็นเนื้อหาที่ชัดเจนอีกครั้งเพื่อจะนำไปพัฒนาในผลงานชิ้นต่อไป

ภาพประกอบ 37 ผลงานวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 2

ชื่อผลงาน : คนริบเร่ง

ขนาด : 150 x 240 เซนติเมตร

เทคนิค : ดินสอขาวบนผ้าใบ

ผลงานวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 3

1. ด้านเนื้อหา

ด้านเนื้อหาผู้สร้างสรรค์ได้แก้ไขจากความผิดพลาดใน ระยะที่ 2 ที่เนื้อหาของงานค่อนข้างจะสับสนและไม่เป็นรูปแบบเดียวกัน ในครั้งนั้นทำให้ต้องแก้ไขปัญหาและทำให้มองเห็นภาพชัดเจนมากขึ้น โดยเนื้อหาในระยะนี้ข้าพเจ้าพยายามให้มีความสอดคล้องกับแนวความคิดมากขึ้น ซึ่งแสดงออกในเรื่องของการทำสมาธิพิจารณาถึงสิ่งที่กำลังค่อยๆ เสื่อมสลาย

2. ด้านเทคนิค

ด้านเทคนิคมีความลงตัวมากขึ้น โดยการเขียนด้วยดินสอขาวสร้างรายละเอียดให้ได้ น้ำหนักที่สมบูรณ์แล้วเติมสีเข้าไปบางส่วนด้วยดินสอสี การใช้เวลาในการเขียนยังต้องใช้ค่อนข้างมาก โดยต้องเขียนให้ได้รายละเอียดทั่วทั้งภาพเพื่อสร้างมิติและอารมณ์ของการเสื่อมสลายซึ่งเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้เกิดขึ้นภายในงานให้ได้มากที่สุด

3. ด้านรูปทรง

ด้านรูปทรงผู้สร้างสรรค์ได้ใช้รูปทรงของคนเหมือนเดิมแต่เปลี่ยนท่าทางใหม่โดยการใช้ท่าคนกำลังทำสมาธิ เช่นการเดินจงกรม การสงบนิ่ง และมีรูปทรงอื่นๆ ที่ใส่เข้าไปในส่วนของระยะหลัง ให้ดูคลุมเครือเป็นรูปทรงที่ไม่ค่อยชัดเจนเพิ่มเข้าไปมากขึ้น

4. การสร้างสรรค์ผลงาน

4.1 ผลงานวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 3 มีขั้นตอนการทำงาน ดังนี้

4.1.1 การสร้างสรรค์ผลงานขั้นที่ 1

การทำภาพร่าง เริ่มต้นจากการหาข้อมูลของคนในท่าทำสมาธิต่างๆ รวบรวมให้มากที่สุดแล้วนำมาคัดเลือกหาภาพที่มีมุมมองเหมาะสมกับองค์ประกอบของงาน จากนั้นเป็นการหาข้อมูลของภาพการเสื่อมสลายที่มีลักษณะของการพุทธรูป หลุดร่วง ปลิวสลาย หลังจากได้ภาพที่ต้องการแล้ว นำภาพทั้งหมดมาตัดต่อในโปรแกรมโฟโต้ชอป (Photo Shop) ให้มีลักษณะที่เป็นภาพเหนือจริงตามแนวความคิดของผลงาน แล้วนำภาพร่างทั้งหมดมาคัดเลือกหาชิ้นที่ดีที่สุดเพื่อนำไปขยายสู่งานจริงต่อไป

ภาพประกอบ 38 ภาพร่างผลงาน ระยะที่ 3

4.๔.2 การสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ ๒

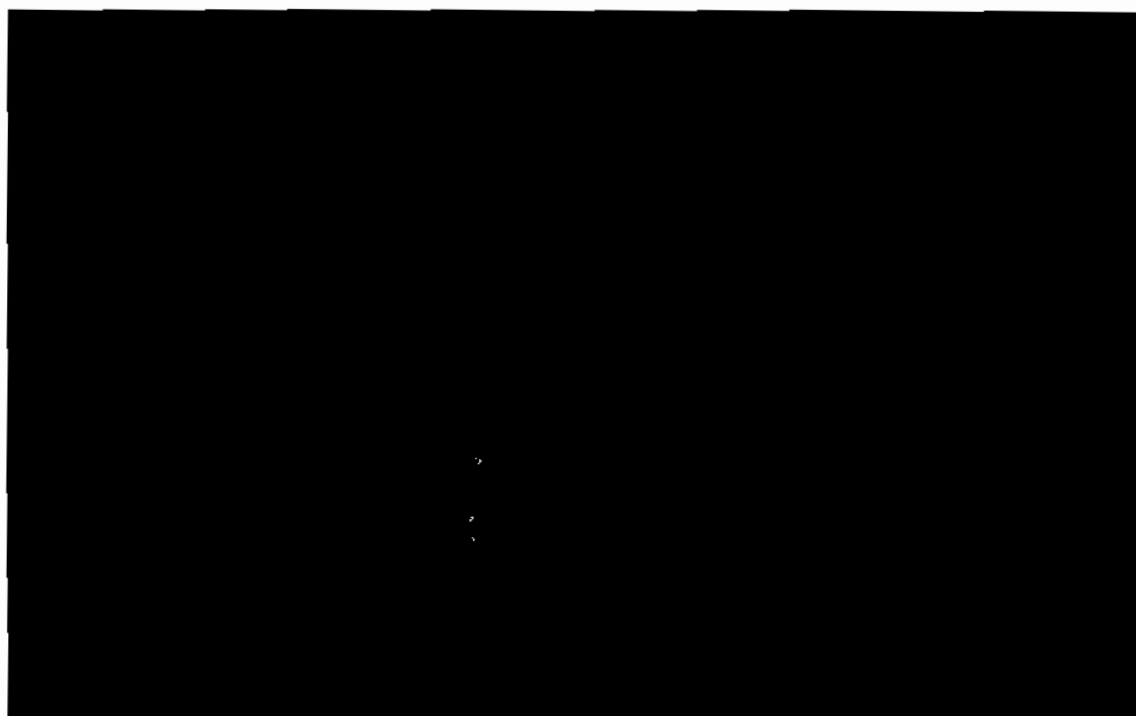
ขยายภาพร่างสู่ผลงานจริง เริ่มต้นด้วยการร่างภาพโดยการนำเฟรมสีดำ
ที่เตรียมไว้เรียบร้อยแล้ว มาทำการวาดเส้นร่างด้วยดินสอขาวลงเบาๆ เพื่อกำหนดสัดส่วนของจุดเด่น
และองค์ประกอบต่างๆ ให้ใกล้เคียงภาพร่างมากที่สุด เพื่อไม่ให้สับสนในการลงรายละเอียดต่อไป

ภาพประกอบ 39 การร่างภาพขยายผลงาน

4.1.3 การสร้างสรรค์ผลงานขั้นที่ 3

การเขียนรายละเอียดโดยรวม ปกติการวาดเส้นอันดับแรกก่อนการเก็บรายละเอียด คือ การลงน้ำหนักภาพโดยรวมของสิ่งที่จะวาด ด้วยการถูหรือใช้เส้นแบบรวดเร็วสังเกตเพียงแสงและเงาทั้งหมดในภาพด้วยการหรีด แต่การสร้างสรรค์ผลงานขั้นนี้ต้องเขียนรายละเอียดตั้งแต่เริ่มต้น โดยแบ่งเป็น 2 ขั้น ขั้นแรก คือ การเขียนรายละเอียดแบบรวมๆ หรือยังไม่สมบูรณ์มาก เพื่อให้ได้น้ำหนักรวมๆ ทัวทั้งภาพ ขั้นต่อมาจึงเป็นการเก็บรายละเอียดอีกครั้งโดยการเน้นในส่วนของมิติ อารมณ์ และรายละเอียดของผลงานที่สมบูรณ์ตรงกับแนวความคิดมากที่สุด

ภาพประกอบ 40 การเขียนรายละเอียดขั้นแรก

ภาพประกอบ 41 การเขียนรายละเอียดชั้นที่ 2

4.1.4 ผลที่ปรากฏ

จากการทำงานในระยะที่ 3 นี้พบว่า รูปแบบของงานที่มีความชัดเจนมากขึ้น ทั้งเนื้อหารายละเอียดที่พยายามทำให้ออกมาสมบูรณ์มากที่สุด ซึ่งเป็นเป้าหมายที่จะทำให้ตรงตาม แนวความคิดที่วางไว้และสามารถนำไปพัฒนาต่อโดยเฉพาะเทคนิคที่ต้องให้ความสำคัญเป็นพิเศษ

ภาพประกอบ 42 ผลงานวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 3
ชื่อผลงาน : รูปทรงที่เสื่อมสลาย 2
ขนาด : 150 x 240 เซนติเมตร
เทคนิค : ดินสอขาวบนผ้าใบ

ผลงานวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 4

1. ด้านเนื้อหา

ด้านเนื้อหาของผลงานระยะที่ 4 ผู้สร้างสรรค์ได้พัฒนาต่อจากระยะที่ 3 โดยการลดความชัดเจนของรูปทรงลง โดยการไม่พยายามเน้นให้เป็นรูปทรงมากเกินไปเพื่อให้รูปทรงมีการเปิดและมีการเข้าออกของอากาศมากขึ้น ให้ตรงกับเนื้อหาที่ต้องการให้เสื่อมสลายมากขึ้น

2. ด้านเทคนิค

ด้านเทคนิคผู้สร้างสรรค์ยังคงใช้เทคนิคเดิมจากระยะที่ 3 แต่ครั้งนี้พยายามเขียนให้ได้น้ำหนักโดยรวมก่อนทั่วทั้งภาพเพื่อความรวดเร็วต่อจากนั้นจึงเป็นการเก็บรายละเอียดอีกครั้ง โดยเน้นมิติและอารมณ์ แล้วเติมสีเข้าไปบางส่วนด้วยดินสอสีให้ความรู้สึกชัดเจนไป ในด้านของเทคนิคเป็นเรื่องของการใช้เวลาในการเขียนค่อนข้างมากโดยต้องเขียนให้ได้รายละเอียดทั่วทั้งภาพเพื่อสร้างมิติและอารมณ์ของการเสื่อมสลายซึ่งเป็นสิ่งสำคัญให้เกิดขึ้นภายในงานให้ได้มากที่สุด

3. ด้านรูปทรง

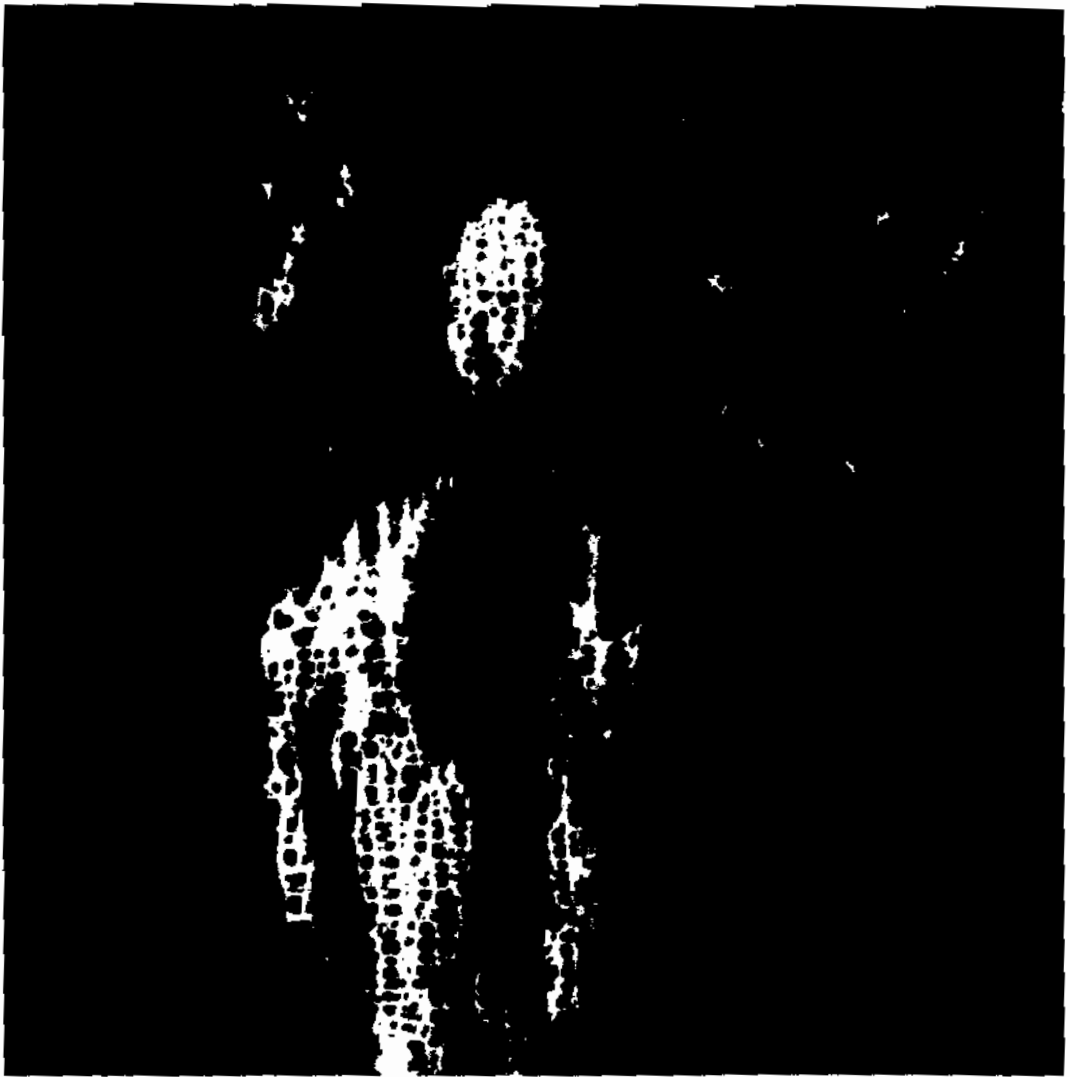
ด้านรูปทรงผู้สร้างสรรค์ได้ใช้รูปทรงของคนกำลังทำสมาธิเหมือนเดิมแต่เปลี่ยนมุมมองใหม่เพื่อให้เกิดความแตกต่างในแต่ละชิ้นงาน และมีรูปทรงอื่นๆ ที่ใส่เข้าไปในส่วนของระยะหลังให้ดูคลุมเครือเป็นรูปทรงที่ไม่ค่อยชัดเจนเพิ่มเข้าไปมากขึ้น

4. การสร้างสรรค์ผลงาน

4.1 ผลงานวิทยานิพนธ์ ระยะที่4 มีขั้นตอนการทำงาน ดังนี้

4.1.1 การสร้างสรรค์ผลงานขั้นที่ 1

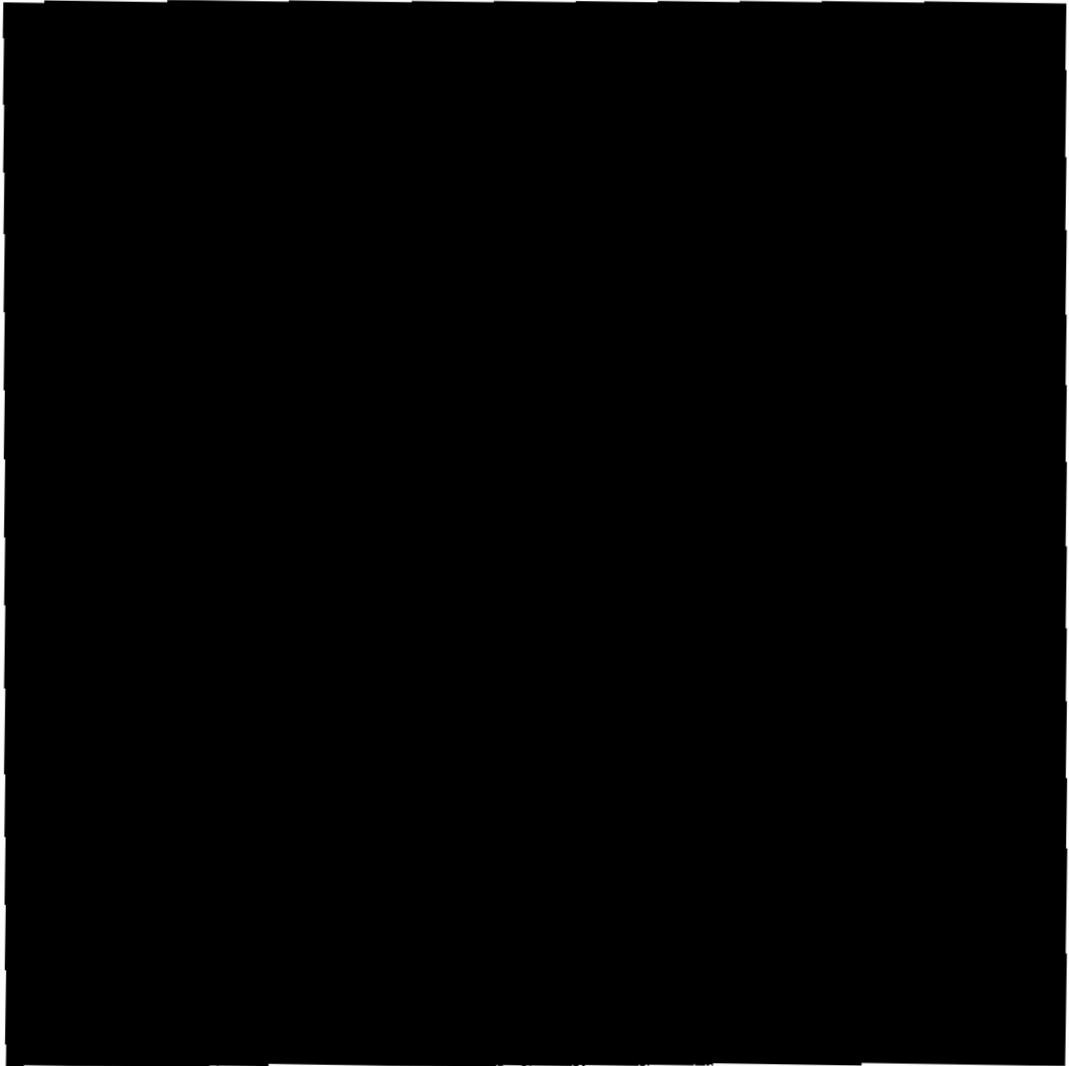
การทำภาพร่าง เริ่มต้นจากการหาข้อมูลของคนในท่าทำสมาธิต่างๆ รวบรวมให้มากที่สุดแล้วนำมาคัดเลือกหาภาพที่มีมุมมองเหมาะสมกับองค์ประกอบของงาน จากนั้นเป็นการหาข้อมูลของภาพการเสื่อมสลายที่มีลักษณะของการพุกร่อน หลุดร่วง ปลิวสลาย หลังจากได้ภาพที่ต้องการแล้ว นำภาพทั้งหมดมาตัดต่อในโปรแกรมโฟโต้ชอป (Photo Shop) ให้มีลักษณะที่เป็นภาพเหนือจริงตามแนวความคิดของผลงาน แล้วนำภาพร่างทั้งหมดมาคัดเลือกหาชิ้นที่ดีที่สุดเพื่อนำไปขยายสู่งานจริงต่อไป

ภาพประกอบ 43 ภาพร่างผลงาน ระยะที่ 4

4.1.2 การสร้างสรรค์ผลงานขั้นที่ 2

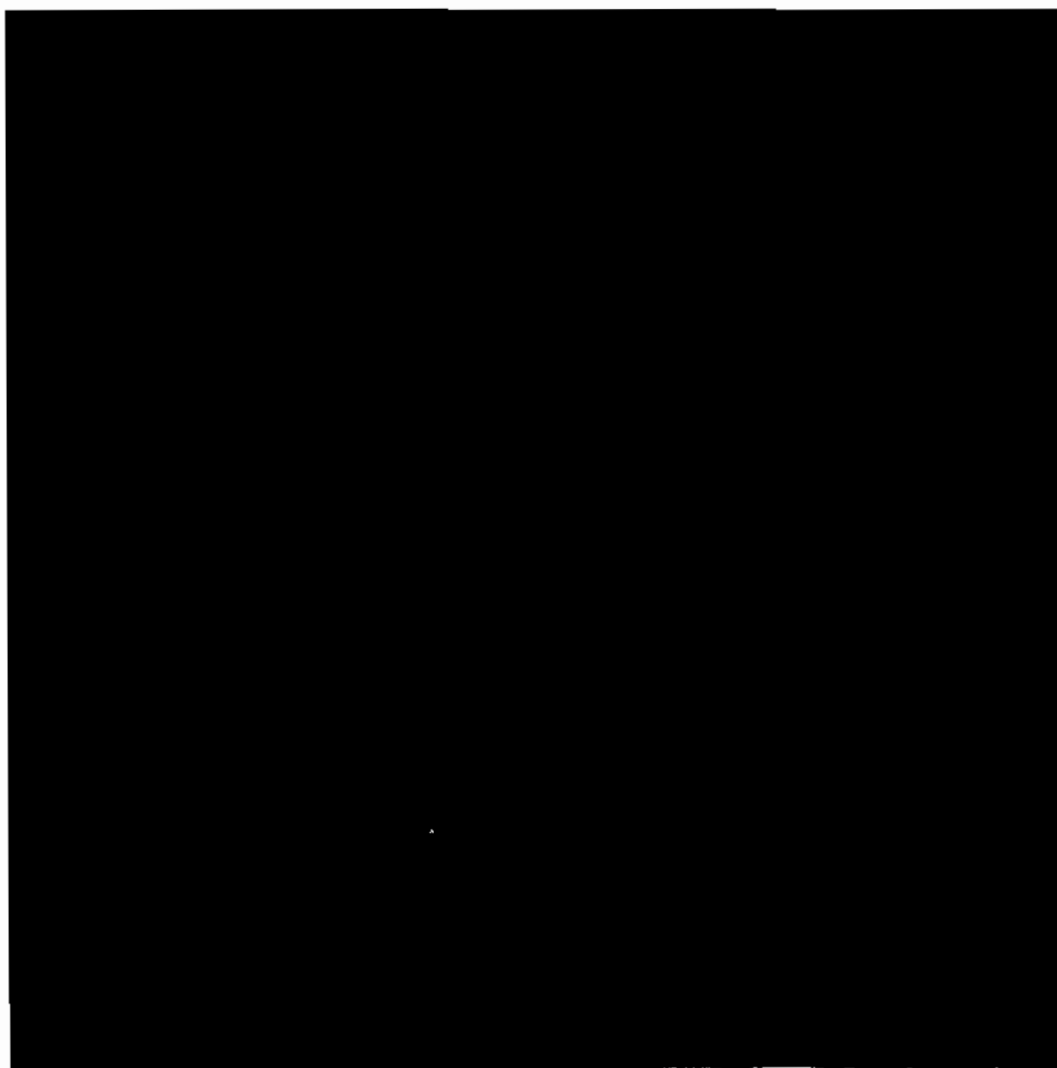
ขยายภาพร่างสู่ผลงานจริง เริ่มต้นด้วยการร่างภาพโดยการนำเฟรมสีดำที่เตรียมไว้เรียบร้อยแล้วมาทำการวาดเส้นร่างด้วยดินสอขาวลงเบาๆ เพื่อกำหนดสัดส่วนของจุดเด่น และองค์ประกอบต่างๆ ให้ใกล้เคียงภาพร่างมากที่สุด เพื่อไม่ให้สับสนในการลงรายละเอียดต่อไป

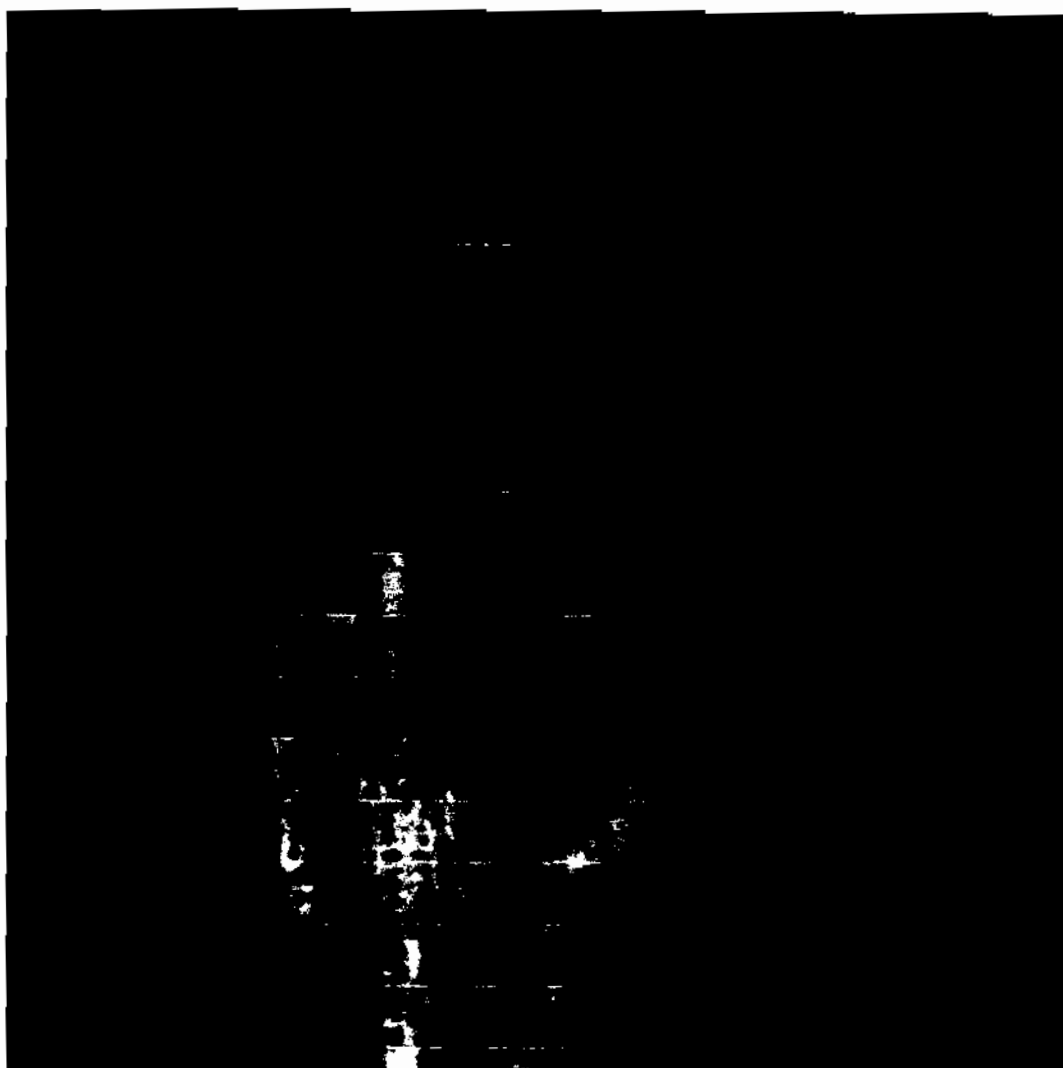
ภาพประกอบ 44 การร่างภาพขยายผลงาน

4.1.3 การสร้างสรรค์ผลงานขั้นที่ 3

การเขียนรายละเอียดโดยรวม ปกติการวาดเส้นอันดับแรกก่อนการเก็บรายละเอียดคือการลงน้ำหนักภาพโดยรวมของสิ่งที่จะวาด ด้วยการถูหรือใช้เส้นแบบรวดเร็วสังเกตุเพียงแสงและเงาทั้งหมดในภาพด้วยการหรีด แต่การสร้างสรรค์ผลงานขั้นนี้ต้องเขียนรายละเอียดตั้งแต่เริ่มต้น โดยแบ่งเป็นสองขั้น ขั้นแรกคือการเขียนรายละเอียดแบบรวมๆหรือยังไม่สมบูรณ์มากเพื่อให้ได้น้ำหนักรวมๆ ทัวทั้งภาพ ขั้นต่อมาจึงเป็นการเก็บรายละเอียดอีกครั้งโดยการเน้นในส่วนของมิติ อารมณ์ และรายละเอียดของผลงานที่สมบูรณ์ตรงกับแนวความคิดมากที่สุด

ภาพประกอบ 45 การเขียนรายละเอียดขั้นแรก

ภาพประกอบ 46 การเขียนรายละเอียดชั้นที่ 2

4.1.4 ผลที่ปรากฏ

จากการทำงานในระยะที่สี่นี้ทำให้ข้าพเจ้าได้เห็นรูปแบบของงานที่มีความชัดเจนมากขึ้นทั้งเนื้อหารายละเอียดและอารมณ์ภายในงาน ที่ผู้สร้างสรรค์พยายามทำให้ออกมาสมบูรณ์มากที่สุด ซึ่งเป็นเป้าหมายที่จะทำให้ตรงตามแนวความคิดที่วางไว้และสามารถนำไปพัฒนาต่อโดยเฉพาะเทคนิคที่ผู้สร้างสรรค์ให้ความสำคัญเป็นพิเศษ

ภาพประกอบ 47 ผลงานวิทยานิพนธ์ ระยะที่ 4

ชื่อผลงาน : ทำสมาธิ หมายเลข 3

ขนาด : 200 x 200 เซนติเมตร

เทคนิค : ดินสอขาวบนผ้าใบ

จากการดำเนินงานสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ เริ่มต้นจากการได้รับแรงบันดาลใจจากการอ่านตำราพระพุทธศาสนาทำให้เกิดความสนใจและจุดประกายความคิด ซึ่งตรงกับความรู้สึกของผู้สร้างสรรค์ที่ต้องการหาทางออกเกี่ยวกับเรื่องนี้ ทำให้เกิดความสนใจมากยิ่งขึ้นและเป็นแรงขับเคลื่อนในการทำงาน นอกจากตำราพระพุทธศาสนาแล้ว ยังมีการค้นคว้าตำราเกี่ยวกับทฤษฎีศิลป์ของศิลปินอาวุโสที่ยอมรับในวงการศิลปะ นำมาอ่านประกอบในการสร้างสรรค์ และมีหนังสือ บทความ วารสาร เว็บไซต์ต่างๆ อีกมากมายที่ใช้ร่วมกัน จากการค้นคว้าตำราต่างๆ ทำให้การสร้างสรรค์ผลงานมีความเข้าใจมากขึ้น และเห็นความสำคัญของข้อมูลต่างๆ เหล่านี้ซึ่งมีประโยชน์ต่อการทำงานเป็นอย่างมาก เมื่อได้ข้อมูลที่เป็นตำราแล้ว ก็ได้ออกค้นหาข้อมูลภาคสนาม ซึ่งได้จากการสังเกตธรรมชาติของสิ่งต่างๆ รอบตัวตั้งแต่สิ่งที่มีขนาดเล็กถึงใหญ่ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต แล้วนำมาทดลองใช้ในผลงานเพื่อให้ได้เห็นผลที่ต้องการมากที่สุดต่อจากนั้นจึงเป็นการศึกษาผลงานของศิลปินที่เป็นอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ผลงานทั้งหมด เพื่อวิเคราะห์หาข้อดีข้อเสียที่จะสามารถนำมาด้อยอดในการทำงานครั้งนี้ต่อไป

นอกจากนี้ ผลงานยังได้มีการพัฒนารูปแบบและแนวความคิดมาโดยตลอด เริ่มจากปัญหาในระยะที่หนึ่งเรื่องของเทคนิคที่ต้องใช้ความละเอียดและเวลาในการวาดให้เสร็จสมบูรณ์ เพื่อให้เห็นอารมณ์ของเนื้อหาที่ต้องการตามแนวความคิด และได้นำมาแก้ไขในระยะต่อมาซึ่งทำให้ผลงานมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น แต่ในเรื่องของเนื้อหายังเกิดความสับสนไม่ตรงตามแนวความคิด เนื่องจากการหลงประเด็นและขาดการเข้าปรึกษาทำให้ผลงานในช่วงนี้ไม่มีความเป็นเนื้อหาเดียวกัน ทำให้ในระยะสุดท้ายต้องกลับมาพิจารณาถึงแนวความคิดเป้าหมายหลักที่ต้องการนำเสนอ และจากคำวิจารณ์ทำให้มองเห็นภาพที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น จากการเปรียบเทียบผลงานทั้งสองระยะทำให้เห็นว่าผลงานในระยะที่หนึ่งมีเนื้อหาใกล้เคียงตามแนวความคิดมากที่สุด คือมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับพุทธศาสนาเป็นการพิจารณาถึงสังขาร และแสดงออกด้วยเทคนิคที่ใช้ความละเอียดแสดงถึงการเสื่อมสลายอย่างช้าๆ ผุร่อนหลุร่อนไป ตรงส่วนนี้ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญและแสดงออกมาให้มากที่สุด หลังจากนั้นทั้งหมดมาวิเคราะห์ ทำให้การทำงานในระยะสุดท้ายได้ผลงานที่มีความสมบูรณ์ทั้งเนื้อหาเทคนิคและรูปแบบตรงตามเป้าหมายมากยิ่งขึ้น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วิทยานิพนธ์การสร้างสรรค์ผลงานเรื่อง “รูปทรงที่เสื่อมสลาย” สามารถนำมารวบรวมข้อมูลต่างๆ ได้ดังนี้

1. สรุปผล
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผล

ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมแนวเรื่อง “รูปทรงที่เสื่อมสลาย” ผู้สร้างสรรค์ได้มีการเก็บข้อมูลเพื่อใช้ประกอบในการสร้างสรรค์โดยมีลำดับขั้นตอนเริ่มต้นจากการศึกษาข้อมูลภาคสนามโดยการสังเกตสิ่งต่างๆ ในธรรมชาติรอบตัวตั้งแต่สิ่งมีชีวิตเล็กๆ ไปจนถึงปรากฏการณ์ต่างๆ และมีมนุษย์เข้ามาเกี่ยวข้อง เพื่อนำมาแสดงออกถึงลักษณะของการเสื่อมสลายตามแนวความคิดของผู้สร้างสรรค์ จากนั้นผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องซึ่งสัมพันธ์กับเนื้อหาและแนวความคิด รวมถึงตำราทฤษฎีทางศิลปะของศิลปินที่มีชื่อเสียง ที่ได้รับการยอมรับและนับถือในวงการศิลปะ และรวบรวมข้อมูลต่างๆ จากหนังสือ วารสาร สื่อสิ่งพิมพ์ และเว็บไซต์เพื่อนำมาประกอบในการสร้างสรรค์ผลงาน ในส่วนของอิทธิพลจากผลงานศิลปกรรมของศิลปินอื่นๆ ได้รวบรวมข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Concept) เทคนิคกลวิธี (Technique and trick) และรูปทรง (Form) จากผลงานศิลปกรรมที่มีความใกล้เคียงกันในด้านต่างๆ นำผลการวิเคราะห์มาสรุปและประยุกต์ใช้กับการสร้างสรรค์ผลงานของผู้สร้างสรรค์เอง เพื่อให้ผลงานเกิดความสมบูรณ์ทั้งด้านเนื้อหาและเทคนิควิธีการซึ่งสามารถนำไปพัฒนาต่อผลงานให้มีความก้าวหน้าต่อไป

ผู้สร้างสรรค์ได้ค้นพบวิธีการต่างๆ ในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของการสร้างสรรค์ เช่น ทางด้านรูปทรง ได้ทดลองใช้รูปทรงของคนในท่าทางต่างๆ มากมายจนได้รูปทรงที่เหมาะสมกับแนวความคิดมากที่สุด และหาข้อมูลการเสื่อมสลายตามปรากฏการณ์ในลักษณะที่แตกต่างกัน ด้านส่วนประกอบอื่นๆ ได้ทำการศึกษาทางด้านทัศนียภาพวิทยา (Perspective) ของโครงสร้างมุมมองโดยรวม และทางด้านหลักกายวิภาค (Anatomy) ของมนุษย์ ส่วนทางด้านแสงและเงา ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาจากผลงานของศิลปินต่างๆ และจากธรรมชาติ ในด้านเทคนิคได้มีการค้นพบและทดลองเทคนิค

ต่างๆ เริ่มจากการรองพื้นสีให้ดำที่สุดโดยการทดลองด้วยสีหลากหลายชนิดและการผสมสีให้ดำที่สุด การเขียนด้วยเทคนิคดินสอขาวที่ต้องใช้เวลาในการเขียนเพื่อสร้างรายละเอียดจำนวนมากและสร้างมิติ อารมณ์ความรู้สึกให้ได้ ซึ่งปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นทำให้ได้เรียนรู้และนำมาแก้ไข ในการสร้างสรรค์ผลงาน ให้เป็นไปตามขั้นตอนมีความสมบูรณ์ตามแนวความคิดที่ได้ตั้งไว้

อภิปรายผล

ผลจากการสร้างสรรค์ ทำให้เกิดข้อค้นพบใหม่ องค์ความรู้ใหม่ หรือนวัตกรรมใหม่ ในขั้นตอนการทำงาน คือ การใช้เทคนิคในการรองพื้นสีดำบนผ้าใบให้มีความดำมากเป็นพิเศษ จากการทดลองมาหลายครั้งทำให้พบปัญหาและเกิดการแก้ไขเริ่มต้นจากการใช้สีทึบเงารองพื้นเพื่อต้องการความดำที่สุด แต่ผลที่ได้คือทำให้ผลงานสะท้อนแสงรบกวนสายตาเวลามองผลงาน จึงลองเปลี่ยนไปใช้สีดำด้านผลออกมาดูสบายตาขึ้นแต่ผลงานไม่มีความลึกเพราะสีดำยังดำไม่พอ สุดท้ายสังเกตเห็นสีที่หยาบลงพื้น กระเบื้องรู้สึกว่ามีสีดำมากกว่าบนเฟรมผ้าใบ (Canvas) จึงเข้าใจว่าเฟรมผ้าใบ (Canvas) ยังคงดูดีอยู่ จึงได้ทดลองด้วยการรองพื้นด้วยสีทึบเงาก่อน แล้วจึงตามด้วยรองพื้นสีดำด้านผลออกมาก็สามารถทำให้สีดำมีความเข้มข้นมาอีกในระดับหนึ่งหากต้องการให้สีดำขึ้นอีกก็สามารถผสมหัวเชื้อเพิ่มเข้าไปอีกได้เช่นกัน ผลการสร้างสรรค์ได้แสดงลักษณะเฉพาะตนของผู้สร้างและผลงานให้มีรูปแบบตามแนวความคิดที่แสดงถึงการเสื่อมสลายในแบบเฉพาะตนตามอุดมคติ โดยการสร้างรูปทรงพื้นผิวจากเทคนิควาดเส้นด้วยดินสอขาวที่ใช้ความเพียรเก็บรายละเอียดในผลงาน

ความเป็นต้นแบบ ผลงานมีเทคนิคที่ใช้ในการสร้างสรรค์สามารถเป็นต้นแบบในการทำงานที่ใช้ความเพียรพยายามด้วยการใช้ดินสอขาวเขียนรายละเอียดจำนวนมาก และการใช้รูปทรงที่แสดงสัญลักษณ์ของพุทธศาสนามีความเป็นวัฒนธรรมผสมผสานรวมกัน

ผลงานสร้างสรรค์แสดงคุณค่าในด้านต่างๆ ได้ให้คุณค่าทางการศึกษาสำหรับการใช้เทคนิคและการใช้รูปทรง ผสมกันเป็นรูปแบบจิตรกรรมร่วมสมัย ที่มีเนื้อหาแสดงถึงสัญลักษณ์ทางพุทธศาสนา เพื่อให้เกิดปัญญาในการดำเนินชีวิต

ข้อเสนอแนะ

จากการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ได้รับข้อเสนอแนะจากอาจารย์ ศิลปิน ผู้ทรงคุณวุฒิต่างๆ มากมาย และทำให้ผู้สร้างสรรค์มีความตั้งใจที่พัฒนาผลงานต่อไป เพื่อเป็นประโยชน์แก่ตนเองและผู้อื่น

โดยผลงานในชุดนี้สามารถนำไปต่อยอดและพัฒนาได้อีก ในเรื่องของเนื้อหาซึ่งต่อไปสามารถที่จะทำให้อุปทรงต่างๆ สลายไปจนเหลือเพียงความว่างเปล่าก็ทำได้ แต่ต้องเป็นไปตามลำดับของแนวความคิดซึ่งเกิดจากการสร้างสรรค์ผลงานที่ต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการตกผลึกทางความคิด

เทคนิคที่ใช้มีความเป็นเฉพาะตนและน่าสนใจ ในส่วนนี้ยังสามารถนำไปพัฒนาต่อได้อีกมาก เพื่อให้ผลงานดียิ่งขึ้น โดยการใช้สีเข้ามาช่วยในบางส่วนให้เกิดแสงเงา การสร้างมิติในผลงานเป็นสิ่งสำคัญการเขียนให้มีมิติลึกเข้าไปในความมืด และการเขียนให้มีความรู้สึกถึงการเคลื่อนไหวของอากาศที่ผ่านเข้าออก สร้างความรู้สึกหลุ่ร่อนปลิวออกไปจากรูปทรง ซึ่งผลงานศิลปะที่ดีจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องให้ผู้อื่นเข้าใจถึงความหมายภายในการสร้างสรรค์ โดยผ่านอารมณ์ความรู้สึกที่แสดงออกมาจากผลงานด้วย

ข้อเสนอแนะต่างๆ เหล่านี้เป็นประโยชน์อย่างมากสำหรับผู้สร้างสรรค์ผลงาน จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สร้างสรรค์จะต้องขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญและบุคคลต่างๆ เพื่อทำการวิเคราะห์และประเมินผลงานของตนเองในแต่ละครั้ง และหาข้อดีข้อเสียของสิ่งต่างๆ ที่นำมาใช้ เพื่อแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ในการทำงาน อันจะทำให้ผลงานมีการพัฒนาต่อไปในอนาคต

ความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ในการทำงานศิลปะนั้น มีความสำคัญและเป็นของที่มีค่าอย่างสูงในอันที่จะนำไปถ่ายทอดให้บุคคลอื่น หรือในการสร้างสรรค์ผลงานชุดต่อไปในอนาคต และจากประสบการณ์การทำงานในช่วงที่ผ่านมา สอนให้ผู้สร้างสรรค์เข้าใจถึงคุณค่าแห่งการสร้างสรรค์ที่ไม่อาจจะหาสิ่งใดมาเปรียบได้ เพราะสิ่งนั้นคือความงามและอารมณ์สะท้อนใจที่เต็มเปี่ยมไปด้วยพลังแห่งการสร้างสรรค์ของศิลปิน และผู้สร้างสรรค์หวังว่า สิ่งต่างๆ ที่เป็นประสบการณ์ในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ คงจะเป็นประโยชน์แก่นักศึกษาศิลปะ และผู้สนใจไม่มากนักน้อยตามสมควร

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลพันธุ์ โชติวิชัย. (2555). [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://www.rama9art.org/artisan/artdb/artists/home.php?p=profiles&name=Kamolpan%20Chotivichai> [สืบค้นเมื่อ วันที่ 7 มีนาคม 2557].
- ชลุด นิมเสมอ. (2542). *องค์ประกอบของศิลปะ*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- . (2553). *สายธารชีวิต*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- ธัญภา สุวรรณลิขิต. (2556). *การเดินทาง*. [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://www.bloggang.com/viewblog.php?id=baanyeeeyoga-cm&date=05-08-2012&group=2&gblog=22> [สืบค้นเมื่อ วันที่ 7 มีนาคม 2557].
- ธูปาชี. (2555). [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://www.thaiarcheep.com/%E0%B9%84%E0%B8%A1%E0%B9%89%E0%B8%94%E0%B8%AD%E0%B8%81%E0%B9%84%E0%B8%A1%E0%B9%89%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%88%B0%E0%B8%94%E0%B8%B1%E0%B8%9A-%E0%B8%98%E0%B8%B9%E0%B8%9B%E0%B8%A4%E0%B8%B2%E0%B8%A9%E0%B8%B5.html> [สืบค้นเมื่อ วันที่ 7 มีนาคม 2557].
- ผลงานของ เรืองศักดิ์ บุญยวาณิช. (2556). [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://www.artbangkok.com/?p=15644> [สืบค้นเมื่อ วันที่ 7 มีนาคม 2557].
- พระดุษฎี เมธังกุโร. (2544). “ปาฐกถาเรื่อง ความตายในทัศนะของพุทธทาสภิกขุ,” ใน *ความตายในทัศนะของพุทธทาสภิกขุ*. เครือข่ายชาวพุทธเพื่อพระพุทธศาสนาและสังคมไทย (รวบรวม). กรุงเทพฯ: เคล็ดไทย.
- พุทธทาสภิกขุ. (2535). *คู่มือมนุษย*. กรุงเทพฯ: ธรรมสภา.
- . (2537). *ตัวกูของกู*. กรุงเทพฯ: ธรรมสภา.
- . (2540). *อสังขารสังขาร*. กรุงเทพฯ: สุขภาพใจ.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต). (2542). *วิธีคิดตามหลักพุทธธรรม*. กรุงเทพฯ: ศยาม.
- . (2544). *พุทธธรรม (ฉบับเดิม)*. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: ธรรมสภา.
- . (2546). *พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลศัพท์*. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระมหาบุญมี มาลาวิชโร. (2547). *พระพุทธศาสนากับความตาย*. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้าวิชาการ.
- พระราชวรมณี (ประยุทธ์ ปยุตโต). (2529). *พุทธธรรม ฉบับปรับปรุงและขยายความ*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์.

สุชาติ เถาทอง. (2536). *วาดเส้น*. กรุงเทพฯ: โอ.เอส. พรินติ้ง.

สุพร แก้วดา. *ห้วงแห่งการก่อเกิด - เสื่อมสลาย*. (2554). [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://www.era.su.ac.th/ArtNowAndThen/tha/news-2011/2011-Between/ex.html> [สืบค้นเมื่อ วันที่ 7 มีนาคม 2557].

สุทธิวิสต์ คำภา. (2551). *นังสมาธิ*. [ออนไลน์]. ได้จาก: http://www.pendulumthai.com/article_misteralan04p2.html [สืบค้นเมื่อ วันที่ 7 มีนาคม 2557].

สุวาลัยพร พันธิโยธี. (2546). *ความหมายความจริงของชีวิต*. [ออนไลน์]. ได้จาก: <http://www.suwalaiporn.com> [สืบค้นเมื่อ วันที่ 7 มีนาคม 2557].

อิทธิพล ตั้งโฉลก. (2550). *จิตรกรรมชั้นสูง*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พรินติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

ต้นฉบับไม่ปรากฏข้อมูล

ประวัติย่อของผู้สร้างสรรค์

ประวัติย่อของผู้สร้างสรรค์

ชื่อ	นายธนะชัย พรหมรัตน์
วันเกิด	วันที่ 7 ธันวาคม พ.ศ. 2525
สถานที่เกิด	อำเภอเมืองฯ จังหวัดอุบลราชธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	เลขที่ 340 ถนนสุนทรารายณ์ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองฯ จังหวัดนครราชสีมา 30000
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	อาจารย์
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สาขาวิชาทัศนศิลป์ โปรแกรมวิชาศิลปกรรมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ถนนสุนทรารายณ์ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองฯ จังหวัดนครราชสีมา 30000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2546	ปริญญาศิลปบัณฑิต (ศ.บ.) สาขาวิชาภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
พ.ศ. 2558	ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) สาขาวิชาทัศนศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

**สำนักวิทยบริการ
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**